GAZETA URZĘDOWA

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W STOŁ. KRÓL. MIEŚCIE KRAKOWIE

31 STYCZNIA 1936 R. Nr. 1. ROCZNIK LVII.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 22 stycznia 1936 r.

Nr. Gł. Org. 127/35 w sprawie likwidacji Urzędów poborowych i wykonywania kontroli sanitarno-weterynaryjnej nad tłuszczami, mięsem i przetworami mięsnemi.

I. Z dniem 1 lutego 1936 r. znoszę ustanowione na b. rogatkach m. stałe stacje dla kontroli sanitarno-weterynaryjnej nad wprowadzanemi do miasta zwierzętami rzeźnemi, mięsem i przetworami mięsnemi, a zaprowadzam z tym dniem ograniczoną do tłuszczów, mięsa i przetworów mięsnych kontrolę sanitarno-weterynaryjną, którą wykonywać będzie Oddział weterynaryjny Wydziału Zdrowia Publ. Z. m. 1) na drogach dojazdowych w oznaczonych niżej 9 punktach kontrolnych, oraz 2) jako kontrolę lotną po lokalach wyrobu i sprzedaży rzeczonych artykułów.

Dla wykonywania tej kontroli przeznaczam z personalu strażników byłych Urzędów poborowych 21 funkcjonarjuszów, z której to liczby pełnić będą służbę: 14 funkcjonarjuszy we wzmiankowanych punktach kontrolnych, a 7 funkcjonarjuszy przy kontrolach lotnych.

W szczególności ustanawiam jako punkty dla kontroli tłuszczów, mięsa i przetworów mięsnych wprowadzanych do miasta następujące dawne rogatki m., oraz następującą obsadę i czas pracy organów kontrolnych na tychże rogatkach:

1) przy ul. Wielickiej codziennie od godz. 5 — 9 przy obsadzie 3 strażników.

2) przy ul. Ks. Józefa w piątki od godz. 5 — 9 przy obsadzie 1 strażnika.

3) przy ul. Prądnickiej we wtorki od godz. 5 — 9 przy obsadzie 1 strażnika.

4) przy ul. Warszawskiej codziennie od godz. 5—9 przy obsadzie 1 strażnika.

5) przy ul. Rakowickiej codziennie od godz. 5—9 przy obsadzie 1 strażnika.

6) przy ul. Mogilskiej codziennie od godz. 5 — 9 przy obsadzie 1 strażnika.

7) na dworcu towarowym (d. rog. 20) codziennie od godz. 7 — 15 przy obsadzie 1 strażnika.

8) na dworcu osobowym (d. rog. 21) codziennie przez 24 godz. ze zmianą co 8 godz. przy obsadzie 3 strażników.

9) przy stacji kol. Grzegórzki (d. rog. 12) codziennie przez 16 godz. ze zmianą co 8 godz. przy obsadzie 2 strażników.

Z wymienionych wyżej stacyj kontrolnych stacja przy ul. Wielickiej będzie pobierała, jak dotąd pełne opłaty za badanie względnie za sprawdzenie badania tłuszczów, mięsa i przetworów mięsnych według obowiązującej taryfy i ewent. kaucje zwrotne, wszystkie zaś inne stacje będą pobierały jedynie kaucje na zabezpieczenie opłat za kontrole sanit. wet. w kwotach po:

a) 50 gr. od 1 kg. wędlin i tłuszczu,
b) 2 zł. od ćwierci mięsa wołowego,
c) 2 zł. 50 gr. od połówki wieprza,
d) 2 zł. 50 gr. od cielęcia, barana lub kozy.

Ustanowienie powyższych stacyj kontrolnych, które mieścić się będą w dotychczasowych lokalach urzęd. odnośnych budynków porogatkowych, jest prowizoryczne t. j. ma ważność na czas aż do odwołania wszystkich lub niektórych stacyj, o ileby istnienie ich w przyszłości okazało się niecelowem.

Z uwagi na to, że funkcjonarjusze stanowiący obsadę stacyj wymienionych wyżej pod 1, 4, 5, 6, będą pełnili służbę tylko przez 4 godziny dziennie, a funkcjonarjusze stacyj wymienionych pod 2 i 3 — tylko raz w tygodniu również przez 4 godziny, funkcjonarjusze ci mają być użyci przez resztę obowiązkowego czasu pracy do kontroli lotnych.

Zadania i obowiązki organów kontrolnych oraz sposób wykonywania kontroli nad tłuszczami, mięsem i przetworami mięsnemi wprowadzanemi do miasta względnie przeznaczonemi do obrotu w mieście określi szczegółowo osobna instrukcja służbowa, którą opracuje i przedłoży do zatwierdzenia w przepisanym trybie Oddział weterynaryjny Wydz. Zdrowia Publ. Z. m. w ciągu dni 30-tu.

Imienny, przez Dyrektora Zarządu m. aprobowany wykaz funkcjonarjuszy przeznaczonych do wykonywania powyższej kontroli udzieli bez zwłoki Wydział Aprow.-Targ. Oddziałowi weterynaryjnemu Wydz. Zdrowia Publ. oraz Dyrekcji Rzeźni m., jak również przekaże równocześnie rzeczonemu Oddziałowi Weterynaryjnemu do dyspozycji odnośnych funkcjonarjuszy, tudzież odda mu do użytku przy będącej w mowie kontroli samochód służbowy „Tatra“.

II. 1) Administrację budynków pozostałych po zlikwidowanych Urzędach pobor. przekazuję z dniem dzisiejszym Wydziałowi Gospodarczemu Z. m. przyczem jako zasadę postanawiam, iż budynki porogatkowe należy oddawać w najem w pierwszym rzędzie funkcjonarjuszom miejskim.

2) Równocześnie postanawiam:

a) zniesienie i niezwłoczne wypowiedzenie istniejących w Urzędach pob. Nr. 4, 14, 17 i 21 — 4 stacyj telefonicznych,

b) sprzedaż 7 budek strażniczych istniejących przy mostach i rogatkach: Rakowickiej, Łobzowskiej i Dworcu towarowym — po ustaleniu ich wartości przez Wydział Budowlany Zarządu m.,

c) rozebranie przez Wydział Budowlany zapór drogowych istniejących przy b. Urzędach pob.

2.
OKÓLNIK Nr. 1

Prezydenta miasta z dnia 8 stycznia 1936 r. Nr. Gł. Org. 8/36 w sprawie zmniejszenia nadmiaru korespondencji w Zarządzie miejskim.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 38 z dnia 10 grudnia 1935 r. znajduje się w dziale A. II. Okólnika Min. Spraw Wewn. pod poz. 208 Okólnik Nr. 82 z dnia 9 grudnia 1935 r. w sprawie zmniejszenia nadmiaru korespondencji we władzach administracji ogólnej, jak następuje:

„Do P. P. Dyrektorów i Naczelników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów, Prezydentów Miast jako władz administracji ogólnej.

Wgląd w akta urzędowe oraz porównanie w wykazach czynności podległych mi urzędów ilości t. zw. „załatwień ostatecznych“ z ogólną ilością wpływów, wykazuje, że we wszystkich urzędach jako stałe zjawisko występuje nadmierna ilość załatwień tymczasowych, polegających na zbieraniu przedwstępnych informacyj, opinij, żądaniu dodatkowych wyjaśnień itp. Pomijając wypadki, w których ze względów prawnych czy faktycznych przeprowadzenie korespondencji w celu uzupełnienia sprawy okazuje się niezbędnem, a które to wypadki powinny należeć do wyjątków — należy stwierdzić, iż większość t. zw. załatwień tymczasowych, które ze szkodą dla urzędowania i dla interesów stron przeciągają załatwianie spraw i powodują zbędną pisaninę — wynika z tego, że urzędnicy referujący, zamiast dążyć odrazu do ostatecznego załatwienia sprawy, idą po linji najmniejszego oporu t. j. po linji zarządzeń przedstanowczych i tymczasowych. Bez względu na to, czy przyczyną takiego urzędowania jest w danym wypadku niedostateczna znajomość przepisów, czy opieszałość, czy choćby nawet nadmiar pracy urzędowej, muszę stwierdzić, iż takie załatwienia tymczasowe, mające na celu pozbycie się sprawy i zepchnięcie jej na inną władzę (najczęściej na organa podwładne) lub z powrotem na strony, jest jednem z najcięższych naruszeń obowiązków służbowych.

Takie spychanie spraw nietylko pozostaje w sprzeczności z wyraźnem postanowieniem art. 68 i 44 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem, z których pierwszy głosi, że „sprawy należy załatwiać bez niepotrzebnej zwłoki . . . . . . z reguły niezwłocznie . . . . . .“ zaś drugi, że w postępowaniu administracyjnem należy się kierować „względami celowości, szybkości, prostoty i zaoszczędzenia kosztów“ —

nietylko narusza wyraźne postanowienie § 31 rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1930 r. o organizacji starostw i § 29 rozporządzenia z dnia 13 sierpnia 1931 r. o organizacji Urzędów Wojewódzkich, które czynią referentów wyraźnie odpowiedzialnymi „za projektowanie załatwienia w ten sposób, ażeby ono bądź odrazu załatwiało sprawę w sposób ostateczny, bądź też obejmowało odrazu wszystkie niezbędne szczegóły i nie wywoływało potrzeby dalszej przygotowawczej korespondencji“ —

nietylko podkopuje zaufanie obywateli do sprawności administracji i do sumienności i obywatelskiego traktowania spraw przez urzędników — ale ponadto staje się prawdziwą klęską dla samych urzędów, ponieważ sprawy załatwiane tymczasowo wracają po pewnym czasie z powrotem, pomnażając i bez tego olbrzymi obieg papierów, zaś różne „wyjaśnienia“ i „uzupełnienia“, których żąda się najczęściej za pośrednictwem organów podwładnych, bezpotrzebnie zatrudniają te organa dodatkowemi czynnościami.

W okresie, w którym wskutek redukcji wydatków osobowych i rzeczowych, a z drugiej strony stałego wzrostu zadań ciążących na administracji, od szeregu lat zaznacza się wyraźna dysproporcja zadań i środków, potęgowanie tej dysproporcji przez sztuczne powiększenie obiegu papierowego i przez obciążanie zbędnemi czynnościami dodatkowewi organów podwładnych jest objawem, który postanowiłem tępić z całą surowością.

Wkładam na wszystkich podwładnych mi urzędników, zajmujących stanowiska samoistne i kierownicze, wyraźny obowiązek, zwrócenia szczególnej uwagi na omawiane tu zjawisko. Zapowiadam wyraźnie, iż w razie skonstatowania wypadków powierzchownego i niedbałego załatwiania spraw w szczególności przez stosowanie zbędnych załatwień „tymczasowych“, będę zmuszony, niezależnie od ukarania odnośnych referentów, traktować ich przełożonych jako współwinnych.

Nie mogę nie zwrócić uwagi także na moment oszczędnościowy poruszonej w niniejszem zarządzeniu sprawy. Budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych obciążony jest dużemi kosztami opłat pocztowych. Mnożenie obiegu papierowego wydatki te w sposób dotkliwy powiększa.

Wł. Raczkiewicz — Minister“.

Podając powyższe do wiadomości wzywam do zastosowania w całej rozciągłości wskazówek powyższego okólnika, przyczem podkreślam, że rygory wyżej wskazane będę analogicznie stosował w Zarządzie miejskim.

Stosownie do zarządzenia tut. z dnia 30 grudnia 1935 r. Nr. Zarz. og. 97/35 w sprawie zaznajamiania się urzędników m. z obowiązującemi przepisami (Okólnik Nr. 37), polecam P. P. Naczelnikom etc. uczynić wyżej podniesioną kwestję przedmiotem omówienia na jednej z najbliższych konferencyj wydziałowych.

3.

OKÓLNIK Nr. 2

Prezydenta m. z dnia 8 stycznia 1936 r. Nr. Gł. Org. 1/36 zawierający jednolity tekst obowiązujących dotychczas okólników i pism okólnych w sprawie interpretacji przepisów ogólnego postępowania administracyjnego.

W Dzienniku urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 38 z dn. 10 grudnia 1935 r. znajduje się w Dz. II. A. okólniki Min. Spraw Wewn. pod poz. 203 okólnik Nr. 78 z dnia 29 listopada 1935 r. o interpretacji przepisów ogólnego postępowania administracyjnego — jak następuje:

„Do PP. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Celem ułatwienia korzystania z wyjaśnień, udzielonych PP. w różnym czasie w zakresie przepisów postępowania administracyjnego, systematyzując te wyjaśnienia, polecam stosować do poniższych wskazówek.

do Art. 14.

Stosownie do postanowienia ust. 1 art. 14 rozp. o post. adm. osoby interesowane i ich pełnomocnicy mają prawo w godzinach na to przeznaczonych dowiadywać się o biegu spraw. Z powyższego bynajmniej nie wynika, aby władza rozstrzygająca sprawę miała obowiązek ujawniać już w toku postępowania stanowisko innych władz, tembardziej poszczególnych komórek danego urzędu w danej sprawie. Ujawnienie takie byłoby szczególnie niewłaściwe, gdy stanowisko innej władzy (urzędu) jest nieprzychylne dla prośby lub roszczenia strony. Również niewłaściwe byłoby wysyłanie stron do tych władz lub zasłanianie się ich stanowiskiem, motywując tem zwłokę w załatwieniu sprawy.

Co do kwestji informowania stron o stanowisku innych władz, już po rozstrzygnięciu sprawy lub po upływie prekluzyjnego terminu, przewidzianego ustawowo dla takiego rozstrzygnięcia, to należy rozróżnić tu 2 kategorje przypadków, a mianowicie:

1) sprawy, w których przed ich rozstrzygnięciem władza zwraca się o opinję do innej władzy lub komórki — opinja ta jednak nie jest prawnie konieczna.

2) sprawy, w których rozstrzygnięcie władzy uzależnione jest od wniosku, porozumienia się lub zgody innej władzy, przewidzianych obowiązującemi przepisami prawnemi.

Ad 1) Informowanie stron o stanowisku innej władzy lub komórki nie powinno mieć miejsca także po wydaniu decyzji.

Ad 2) Informacja może być udzielona zasadniczo dopiero drogą odpowiedniego zredagowania decyzji lub po jej wydaniu, jednak tylko wówczas, gdy informacja ta należy do danych, niezbędnych stronie do uzasadnienia jej praw i interesów oraz nie będzie ze szkodą dla tajemnicy urzędowej, skutkiem czego uzyskanie tej

informacji dopuszczalne jest także drogą wglądu w akta sprawy (ust. 2 i 5 art. 14 post. adm.)

Zaznacza się przytem, że w pewnych przypadkaeh uzyskanie przez stronę wiadomości o załatwianiu sprawy w porozumieniu z inną władzą i o nieosiągnięciu tego porozumienia w terminie prekluzyjnym, może być niezbędne dla uzasadnienia jej prawa formalnego, wypływającego z art. 62 ust. 4 i art. 70 post. adm., a mianowicie żądania przekazania sprawy do rozstrzygnięcia wyższej instancji.

do Art. 40.

W związku z postanowieniem art. 40, które ustanawia dla obliczania terminów zasadę, iż „termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem nadano pismo w polskim urzędzie pocztowym lub telegraficznym", zachodzi konieczność zachowywania i dołączania do akt kopert pism nadsyłanych przez osoby interesowane pocztą do władz i urzędów, aby w razie wątpliwości, czy obowiązujący osobę interesowaną termin ustawowy, bądź wyznaczony przez władzę, został zachowany, rozstrzygnąć tę wątpliwość na podstawie tych kopert, jako dowodow, stwierdzających czas nadania na pocztę.

Przechowywanie kopert i dołączenie ich do akt jest bezwzględnie konieczne we wszystkich przypadkach wnoszenia odwołań i próśb o wznowienie postępowania z uwagi na 14-dniowy (dwutygodniowy) termin (art. 83 i 96 ust. 1), jak również w przypadkach próśb o przywrócenie terminu z uwagi na zawity termin 7-dniowy (art. 41 ust. 1 i 4). Poza tem jednak wskazanem jest zachowywanie kopert także z innych pism, ponieważ poszczególne ustawy administracyjne materjalne przewidują terminy prekluzyjne dla dopełnienia przez osobę interesowaną różnych czynności w postępowaniu administracyjnem, a niezawsze w chwili nadejścia pisma da się ustalić, czy nie zajdzie potrzeba ustalenia daty nadania go na pocztę.

W każdym razie decydowanie o dopuszczalności zniszczenia kopert w konkretnym przypadku, o ile pochodzą one od osób interesowanych — nie może stanowić funkcyj urzędników kancelarji, jako nie posiadających po temu dostatecznej znajomości przepisów prawa, lecz winno należeć do urzędnika referującego, który załatwiając sprawę ponosi odpowiedzialność za jej załatwienie wogóle, a więc za ewentualne niewłaściwe zniszczenie koperty.

do Art. 42.

Wynikła kwestja 1) czy prośby o przywrócenie innych terminów niż odwoławcze mają być rozstrzygane również ostatecznie przez władzę, wobec której czynność miała być dopełniona (art. 42), a także 2) czy postanowienie to dotyczy również takich rozstrzygnięć, które mają charakter decyzyj głównych ponieważ kończą sprawę w danej instancji (art. 72 ust. 2).

W związku z powyższemi wątpliwościami wyjaśniam co następuje:

Analiza art. 42 wykazuje: 1) iż ustawodawca kwestję dopuszczalności toku instancyj w przedmiocie przywrócenia terminu potraktował jednolicie, nie czyniąc w tym względzie różnicy między przypadkami, w których chodzi o przywrócenie terminu dla odwołania, a przypadkami, w których chodzi o przywrócenie innych terminów, a przytem 2) iż ustawodawca potraktował tę kwestję niezależnie od tego, czy wydana w sprawie przywrócenia terminu decyzja powoduje zakończenie całego postępowania, czy też tylko rozstrzyga jego fragment.

do Art. 76.

W związku ze zmianą art. 76 ust. 2 post. adm. (p. Dz. U. R. P. z 1934 Nr. 110, poz. 976 art. 2 pkt 2) zwracam uwagę, że stosownie do nowego stanu prawnego decyzje ostateczne powinny zawierać objaśnienie: „Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancyj".

do Art. 86 i 89 ust. 1.

W związku z wątpliwościami, jak należy traktować odwołania stron, wniesione za pośrednictwem niewłaściwej władzy (instancji) wyjaśnia się co następuje:

Niewłaściwe wniesienie odwołania może mieć miejsce w przypadku: a) zaniedbania pouczenia strony w decyzji o tem, za pośrednictwem jakiej władzy może wnieść odwołanie, b) w przypadku wyraźnego pouczenia jej o tem. W pierwszym przypadku należy przyjąć następującą interpretację obowiązujących przepisów: art. 76 p. 1 poleca wskazywać stronie w klauzuli odwoławczej m. in. „tryb zaskarżenia". Wprawdzie art. 77 wylicza expressis verbis tylko przypadki błędnego pouczenia strony „co do terminu wniesienia odwołania" lub „dalszego toku instancyj" a nie wspomina zupełnie o „trybie zaskarżenia", to jednak pojęcie dalszego toku instancyj zawiera w sobie implicite i „tryb" skarżenia. Z powyższego wynika, że w razie braku w klauzuli odwoławczej objaśnienia co do tego, za pośrednictwem jakiej władzy należy wnieść odwołanie lub w razie niewłaściwego objaśnienia strony w tej mierze, winien znaleźć zastosowanie przepis art. 77 ust. 1 p. b.).

Przechodząc do analizy drugiego przypadku (b) należy wziąć pod uwagę, co następuje:

Art. 89. w ust. 1. postanawia, że „odwołanie należy wnieść za pośrednictwem tej władzy, która decyzję wydała".

Powyższe postanowienie ma charakter przepisu imperatywnego i jako taki obowiązuje zarówno stronę jak i władzę.

Umieszczenie go wypływa z pobudek interesu publicznego oraz leży w interesie stron.

Celem omawianego postanowienia jest z jednej strony oszczędzenie instancji odwoławczej czasu w tych wszystkich przypadkach, gdy władza, która decyzję wydała, skorzysta z upoważnienia danego jej w art. 90 p. 1. z drugiej zaś strony — możność jak najszybszego stwierdzenia przez ostatnio wspomnianą władzę, czy wydana przez nią decyzja, wobec niewniesienia odwołania, uprawomocniła się i może być wykonaną (art. 87 p. 1 i 2).

Poza tem wnoszenie odwołania przez instancję, która decyzję wydała, ma znaczenie przy wykonywaniu postanowienia art. 89, który w ust. 2 nakłada na instancję niższą obowiązek przesyłania instancji wyższej odwołania wraz z aktami sprawy. Oczywiście przepis ten bez zbędnej korespondencji między instancjami może być wykonany tylko przy zachowaniu przepisanego trybu

wnoszenia odwołania. Z powyższego wynika, że w granicach dobrze pojętego interesu publicznego oraz interesów wszystkich stron uczestniczących w sprawie, władze winne z całą stanowczością przestrzegać wykonywania przez strony będącego w mowie przepisu.

Odwołanie może być wniesione do niewłaściwej władzy bądź tego samego działu służby publ. tylko instancyjnie wyższej lub niższej, bądź też do władzy innego działu służby publicznej. W obu przypadkach postępowanie tych władz winno być analogiczne, mianowicie, winne one postąpić w myśl przepisu art. 2 ust. 3. post. adm. W razie, gdy władza niewłaściwa skieruje wniesione do niej odwołanie do władzy, jej zdaniem właściwej, to odwołanie tylko wtedy uważać można za wniesione w określonym terminie odwoławczym, gdy do władzy właściwej, wpłynie przed upływem tego terminu.

Na podobnem stanowisku stoi Najwyższy Trybunał Administracyjny (wyrok z 6/III. 1932 r. L. rej. 4339/31).

Również w wyroku z 21/IV. 1933 r. L. rej. 5999/31 Zb. wyr. Nr. 639 A Najwyższy Trybunał Administracyjny ustalił następującą zasadę prawną:

Nadanie na pocztę odwołania, skierowanego wbrew pouczeniu niewłaściwie wprost do instancji odwoławczej, nie chroni przed skutkami spowodowanego tem przekroczenia terminu do wniesienia odwołania (art. 83 i 89 rozporz. o postępowaniu administacyjnem z dn. 22/III. 1928 r. poz. 341 Dz. Ust.)".

do Art. 89 ust. 2 i 90 ust. 1.

Ministerstwo zauważyło, że termin 7-dniowy, ustalony dla przesłania odwołania wraz z aktami do władzy odwoławczej przez władzę, która wydała decyzję nieostateczną (ust. 2 art. 89), jest stale zaniedbywany, a akta po parę tygodni a nieraz i miesięcy zalegają u władzy, która swe czynności już zakończyła. Takie postępowanie naraża nieraz na dotkliwe uciążliwości i straty stronę odwołującą się, zwłaszcza gdy decyzja nieostateczna jest już wykonalna (ust. 3 i 4 art. 87) oraz podrywa poczucie praworządności i wywołuje słuszne sarkanie interesowanych.

Wobec powyższego polecam zwrócić uwagę na to, aby w podległych P. P. władzach i urzędach państwowych, jak również w nadzorowanych — samorządowych (w tych ostatnich w szczególności, gdy chodzi o odwołanie od wymiaru podatków — art. 120), odwołania nie zalegały ponad ustawowy termin. Przytem należy mieć na względzie, że o ile władza, która nieostateczną decyzję wydała, zechce skorzystać z przysługującego jej w myśl ust. 1 art. 90 prawa zmiany swej decyzji, winna to uczynić przed upływem 7-dniowego terminu, przewidzianego w ust. 2 art. 89, wstrzymując względnie odwołując niezwłocznie kroki egzekucyjne, podjęte na podstawie pierwotnej decyzji.

do Art. 101.

Uchylenie decyzji jako nieważnej z urzędu na podstawie art. 101 ust. 1 pkt. e) postępowania administracyjnego, może nastąpić tylko wtedy, gdy wyraźny przepis prawa dopuszcza unieważnienie decyzji z powodu zawartej w niej wadliwości — czy to materjalnej, czy formalnej n. p. art. 66 ustawy z dnia 23/III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 294).

Natomiast powyższy przepis nie jest właściwą podstawą do uchylania decyzyj, wydanych wprawdzie wbrew wyraźnemu przepisowi prawa, ale którego niezachowanie nie pociąga za sobą z mocy wyraźnego przepisu prawnego nieważności decyzji, wydanej poza tem w zgodzie z formalnemi wymogami postępowania.

W ostatnim przypadku, a przytem jeżeli decyzję wydano wbrew wyraźnemu przepisowi prawa materjalnego, unieważnienie jej może nastąpić na podstawie art. 101 ust. 1 pkt b), ponieważ decyzje, wydane wbrew wyraźnym postanowieniom ustawy, należy uważać co najmniej za „wydane bez jakiejkolwiek podstawy prawnej". Powyższe stanowisko Ministerstwa znajduje również potwierdzenie w judykaturze Najwyższego Trybunału Administracyjnego, ustalonej wyrokami z dnia 4/VI. 1930 r. L. Rej. 435/30 oraz z dnia 18/XII. 1930 r. L. Rej. 1195/29 (patrz Orzecznictwo Sądów Polskich T. X. zeszyt 11 i 12 poz. 582 i „Gazeta Administracji i Policji Państwowej" Nr. 2 z r. 1931 i Nr. 6 z r. 1933).

do Art. 106 i 107.

W związku z postanowieniami art. 64 ust. 2 i art. 106 ust. 5, iż o przyznaniu wynagrodzenia dla świadków i biegłych oraz o jego wysokości, jak również o przyznaniu kosztów podróży, — decyduje ostatecznie władza rozpoznająca sprawę oraz w związku z postanowieniem art. 106 ust. 4, iż wynagrodzenie świadkom i biegłym wypłaca się bezzwłocznie po spełnieniu czynności, do której świadek lub biegły został powołany, powstała wątpliwość, kto ma decydować o wynagrodzeniu względnie kosztach podróży w wypadkach, gdy przeprowadzenie dowodu ze świadków lub biegłych odbywa się poza siedzibą władzy przez delegowanego urzędnika, nie mającego uprawnienia do wydawania dezycji.

Wątpliwość tę wyjaśniam jak następuje:

Delegowany przez władzę do przeprowadzenia dowodu ze świadków lub biegłych jej urzędnik w przytoczonym wyżej wypadku, powinien być uważany za władzę rozpoznającą sprawę i w tym charakterze jest uprawniony do zadecydowania o wynagrodzeniu i kosztach oraz do ich wypłaty, bowiem kwestja udzielonych mu przez zwierzchnika (starostę względnie wojewodę) uprawnień w zakresie merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, jest tylko kwestją wewnętrzną danego urzędu, nie obchodzącą świadków i biegłych, jako osób poza urzędem stojących, nie powołanych do badania zakresu pełnomocnictw, udzielonych delegatowi (który to zakres zresztą nie zostaje zwykle określony na piśmie).

A zatem kwestja ta nie może stanowić przeszkody do domagania się świadków i biegłych, aby spełniono wobec nich w możliwie najkrótszym czasie obowiązek bezzwłocznej wypłaty wynagrodzenia i kosztów podróży, ustalony w ust. 4 art. 106, oczywiście, o ile delegat władzy odpowiednią kwotą rozporządza.

W sprawie zapytania, czy władza, wydająca decyzję o wynagrodzeniu świadków i biegłych może przed wydaniem decyzji w sprawie będącej przedmiotem dochodzenia, żądać z góry wniesienia należności na poczet kosztów postępowania, wyjaśnia się co następuje:

W braku pozytywnych norm prawa obowiązującego nie można żądać od stron, poza wypadkami cytowanemi w art. 107 ust. 1 wniesienia z góry jakichkolwiek sum na poczet kosztów postępowania administracyjnego, a w tej liczbie na wynagrodzenie świadków i biegłych, chociażby koszta te obciążały stronę w myśl art. 105 p. 1. Obowiązek stron do zapłaty tych kosztów wyniknie dopiero na skutek wymierzenia i określenia tych sum w decyzji władzy orzekającej.

Zaznacza się, że „żądania" władzy co do wniesienia opłat lub należności, o których mowa w art. 107 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem, w terminie dni 7 — 14 pod skutkami prawnemi, nie należy utożsamiać z takiemi wypadkami, gdy władza zwraca się do strony z propozycją uiszczenia zaliczkowo pewnej kwoty na pokrycie kosztów postępowania, które ma być wszczęte na prośbę strony lub w jej interesie. Przytem władza nie może wyznaczać terminu prekluzyjnego do wniesienia odnośnej kwoty lub zagrażać skutkami prawnemi w razie opuszczenia terminu.

Podobne postępowanie stoi oczywiście całkowicie poza sferą przepisów art. 107, może znaleźć oparcie raczej w art. 68 ust. 1 i powinno mieć zastosowanie zwłaszcza w tych wypadkach, gdy władza, załatwiająca sprawę, nie rozporządza w danej chwili odpowiedniemi kredytami na zaliczkowanie, a przeto wniesienie zaliczki przez stronę umożliwi w interesie strony przyspieszenie załatwienia sprawy.

do Art. 108.

Kara pieniężna traktowana w art. 108 jako środek egzekucyjny w sensie przepisów o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342), powinna być oceniona i interpretowana w myśl tych ostatnich przepisów, w stosunku do których wymieniony art. 108 rozp. o post. adm. w pewnych swych fragmentach stanowi lex specialis.

Oceniając tę kwestję pod kątem widzenia zarówno wyżej powołanych przepisów, jak art. art. 33, 57 ust. 4 i 58 post. adm., należałoby dojść do następujących wniosków co do trybu postępowania władz.

Gdy zainteresowana władza, zgodnie z przepisami, uzna stawiennictwo lub wyjaśnienie, czy też zeznania odnośnych osób za niezbędne, wówczas wystosowuje do nich wezwanie, na odwrotnej stronie którego powinna być uwidoczniona treść art. art. 33, 57 ust. 4 i 58. Wezwanie to winno być zredagowane zgodnie z art. 22 ust. 3 p. f) post. adm. i ma charakter nakazu władzy, a przeto stosownie do postanowienia art. 14 ust. 1 c) rozp. o post. przem. może uzyskać wymogi tytułu egzekucyjnego.

W tym celu dla uproszczenia postępowania i zgodnie z art. 16 post. przym. w powyższem wezwaniu należy odrazu zamieścić „zagrożenie", zawierające wskazanie środka egzekucyjnego. Środkiem tym przy pierwszem wezwaniu będzie jedynie kara pieniężna celem przymuszenia, a przy drugiem wezwaniu kara pieniężna oraz dalszy środek — przymus bezpośredni — w postaci przymusowego sprowadzenia do urzędu. Władza wzywająca może poprzestać na pierwszem wezwaniu. Każde z wezwań stanowi samoistny tytuł egzekucyjny.

Jeżeli zobowiązany nie wykona nakazanej czynności w wyznaczonym terminie i nie usprawiedliwi jej niewykonania, władza wzywająca stwierdza tę okoliczność i przesyła wezwanie z ew. aktami sprawy, dotyczącemi wezwania, do powiatowej władzy administracji ogólnej, jako władzy egzekucyjnej, z żądaniem wymierzenia kary oraz z ewent. dalszem żądaniem zarządzenia sprowadzenia do urzędu pod przymusowem w określonym dniu lub terminie. Zgodnie z art. 110 ust. 1 post. adm. powiatowa władza administracji ogólnej — o ile żądanie nie pochodzi od władzy wyższej — bada prawność i celowość żądania i albo wymierza karę i zarządza jej egzekucję albo ich odmawia, zawiadamiając interesowaną władzę o przyczynach odmowy.

W zarządzeniu egzekucyjnem należy zamieścić klauzulę o zagrożeniu egzekucją na majątku wymierzonej kary pieniężnej na wypadek niewpłacenia nałożonej kary dobrowolnie w terminie 14-to dniowym.

W klauzuli odwoławczej należy wskazać na dopuszczalność odwołania i zaznaczyć, że zgodnie z art. 110 ust. 2 rozp. o post. admin., odwołanie nie wstrzymuje wykonania i że wykonanie to będzie zarządzone po upływie dni 14-tu od dnia doręczenia.

Ponieważ strona z reguły swem odwołaniu będzie tłumaczyć się, iż nie mogła w terminie wykonać żądania władzy wzywającej, przeto obowiązkiem władzy egzekucyjnej jest rozważenie tych argumentów. W wyniku tych rozważań władza albo uzna słuszność usprawiedliwienia i karę uchyli (art. 108 ust. 2 rozp. o post. admin.), albo też przedstawi odwołanie do rozstrzygnięcia władzy wyższej, zarządzając jednak równocześnie wykonanie zaskarżonej decyzji (art. 110 ust. 2 rozp. o postępowaniu admin.).

Ściągnięcia kary pieniężnej celem przymuszenia należy zaniechać w razie dopełnienia nałożonego obowiązku (art. 6 rozp. o post. przymus.). Natomiast koszta postępowania egzekucyjnego powinny być od zobowiązanego w każdym razie sciągnięte.

Kara pieniężna z art. 108 post. admin. jest karą za nieposłuszeństwo i stanowi pośredni środek przymusowy, stosowany z mocy specjalnego upoważnienia ustawowego. Może ona być nakładaną tylko w 2-ch wypadkach: 1) niestawiennictwa, bez usprawiedliwiającej przyczyny, na wezwanie władz, 2) odmowy, bez usprawiedliwiającej przyczyny, pisemnego udzielenia żądanych przez władzę wyjaśnień lub zeznań. Przytem przez „odmowę" należy tu rozumieć zarówno odmowę wyraźną (odmowną odpowiedź), jak milczącą (brak odpowiedzi w terminie, pomimo doręczenia wezwania).

W wypadkach tak pod 1) jak pod 2) władza w razie bezskuteczności pierwszego ukarania, wymierza karę pieniężną poraz drugi i może zarządzić przymusowe sprowadzenie do urzędu. Ten ostatni środek jako prowadzący do celu, czyni zbędnem i niedopuszczalnem już stosowanie dalszych surowszych środków egzekucyjnych, czy to jako pierwotnych, czy zastępczo, do jakich niewątpliwie należy areszt. Wynika to zarówno z braku pozytywnego w tym względzie przepisu w normach postępowania administracyjnego, jak i z postanowień art. 5 i 6 post. przymus., będącego lex generalis w zakresie postępowania przymusowego. Dlatego zmiana kary pieniężnej z art. 108 post. admin. na areszt jest niedopuszczalna.

Inaczej sprawa przedstawia się, jeżeli osoby prawnie wezwane do dania wyjaśnień, zeznań lub udziału

w czynnościach (p. art. 22 ust. 1, art. 32, 59, 60 i 65 post. admin.) już po przybyciu do urzędu bądź dobrowolnem, bądź przymusowem, odmówią bez usprawiedliwionej przyczyny, czy to ustnego złożenia wyjaśnień lub zeznań, czy to udziału w czynnościach. Ponieważ trybu postępowania władz celem przymuszenia tych osób do wykonania ich obowiązku nie regulują przepisy specjalne post. adm., przeto muszą tu mieć zastosowanie, jako normy ogólne, przepisy o postępowaniu przymusowem w administracji.

Normy właściwe znajdujemy w art. 45 i nast. post. przymusowego, z których art. 48 przewiduje prawo władzy egzekucyjnej do wymierzania aresztu zastępczego do 5 dni na wypadek niemożności zapłacenia kary pieniężnej przez opornego.

do Art. 109.

W związku z wątpliwościami, czy sankcje karne przewidziane w art. 109 mogą znaleźć zastosowanie również wówczas, gdy niewłaściwe zachowanie się ma miejsce podczas wykonywania czynności urzędowych poza siedzibą urzędu, wyjaśniam co następuje:

Wprawdzie art. 109 używa jedynie terminu „urzędu“ i nie wymienia żadnych czynności sprawowanych przez władzę „poza urzędem“, jednakowoż z zestawienia tego artykułu z zacytowanym w nim art. 67 wynika, że ustawodawca pod pojęciem urzędu nie rozumiał wyłącznie „lokalu“, a raczej miejsca, w którem w danej chwili odbywa się urzędowanie władzy w sposób widoczny, jawny dla otoczenia. Do powyższych wniosków prowadzi rówież analiza artyk. 67, zgodnie bowiem z jego brzmieniem — strony, świadkowie i biegli mogą być za niewłaściwe zachowanie się wydaleni z miejsca rozprawy lub innych czynnści urzędowych, przyczem może to nastąpić niezależnie od tego, czy wykonywanie czynności urzędowych, względnie prowadzenie rozprawy administracyjnej, odbywa się w lokalu urzędowym, czy też poza nim.

Wyższą formą „niewłaściwego zachowania się“ jest „nieprzystojne zachowanie się“, o którem mowa w art. 109; za to ostatnie grożą nietylko sankcje przymusowe z art. 67, ale również sankcje karne. Art. 109 jest więc dalszem rozwinięciem i uzupełnieniem zasad wypowiedzianych w art. 67 i w łączności z temi ostatniemi winien być interpretowany.

Z powyższego wynika, że karanie w trybie art. 109 za niewłaściwe zachowanie się podczas wykonywania przez przedstawiciela władzy lub urzędu czynności urzędowych, jak zresztą i za wnoszenie pism utrzymywanych w niewłaściwym lub uwłaczającym dla władzy tonie, może nastąpić niezależnie od tego, czy podobne wypadki będą mieć miejsce w lokalu władzy lub urzędu, czy też poza niemi:

Równocześnie uchylam okólnik:

Nr. 54 z r. 1925 (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1203),

Nr. 266 z r. 1928 (Zb. Zarz. Min. Spraw. Wewn. str. 1220),

Nr. 203 z r. 1929 (Zb. Zarz. Min. Spraw. Wewn. str. 1222),

Nr. 278 z r. 1929 (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1223),

Nr. 75 z r. 1930 (Zb. Zarz. Min. Spraw. Wewn. str. 1223),

Nr. 206 z r. 1930 (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1224),

Nr. 160 z r. 1931 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 12 poz. 252),

Nr. 199 z r. 1931 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 20 poz. 314),

Nr. 64 z r. 1932 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 8 poz. 99),

Nr. 88 z r. 1932 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 10 poz, 130),

Nr. 145 z r. 1932 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 18 poz. 236),

Nr. 20 z r. 1935 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 11 poz. 53).

(—) Wł. Raczkiewicz, Minister“.

Podając powyższe do wiadomości polecam wszystkim PP. Referentom Zarządu m. zaznajomić się szczegółowo z treścią powyższego okólnika.

PP. Naczelnicy Wydziałów dopilnują wykonania niniejszego zarządzenia z tem, że wskazówki zawarte w powyższym okólniku należy omówić na najbliższych konferencjach wydziałowych, a to stosownie do postanowień tut. zarządzenia z dn. 30 XII. 1935 r. Nr. Gł. Zarz. og. 97/35 w sprawie zaznajamiania się urzędników m. z obowiązującemi przepisami.

4.
OKÓLNIK Nr 3

Prezydenta m. z dnia 8 stycznia 1936 r. Nr. Gł. Zarz. og. 90/35 w sprawie adresów miejskiego personalu służbowego.

W związku z zarządzonemi pracami około sprostowania i uzupełnienia kartoteki adresów pracowników miejskich, polecam Wydziałom etc. oraz Zakładom, Instytucjom i Przedsiębiorstwom m., aby sporządziły dokładny alfabetyczny wykaz osób tam zatrudnionych (personal urzędniczy i niższy) z podaniem dokładnego adresu i wykaz ten przedłożyły w terminie dni 7-miu Wydziałowi Głównemu Zarządu m. — Pomocnicze Biuro Ewidencyjne.

Równocześnie polecam PP. Naczelnikom Wydziałów etc. oraz PP. Dyrektorom Zakładów i Instytucyj m. zarządzić i dopilnować, aby podległy personal ściśle przestrzegał obowiązku zawiadamiania Wydziału Głównego o każdorazowej zmianie adresu, a to pod rygorem odpowiedzialności służbowej, stosownie do przepisów art. 24 przepisów służbowych pracowników Gminy stoł. król. m. Krakowa.

5.
OKÓLNIK Nr. 5

Prezydenta miasta z dnia 23 stycznia 1936 r. Nr. Gł. Org. 10/36 w sprawie reorganizacji Komisyj Rady m. w stoł. król. m. Krakowie.

Rada m. w stoł. król. m. Krakowie uchwaliła na posiedzeniu 19 grudnia 1935 r. co następuje:

I. Uchyla się postanowienie ustępu 2 § 33 regulaminu obrad Rady m. i Komisyj Rady stoł. król. m. Krakowa, wydanego uchwałą Rady m. na posiedzeniach w dniach 14 i 15 marca 1934 r. przy Nr. Prez. R. m. 15/34 i z dnia 5 lipca 1934 r. Nr. Prez. R. m. 74/34 w przedmiocie wyboru składu osobowego Komisyj Rady miejskiej w regulaminie powyższym wyszczególnionych.

II. W miejsce powyższych postanowień uchwala się na podstawie art. 45 i ustawy z dnia 23 marca 1933 (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 294) — co następuje:

Rada miejska wybiera następujące stałe Komisje Rady miejskiej, które w miarę potrzeby mogą łączyć się dla wspólnych obrad, a mianowicie:

1) Komisję gospodarczą,
2) „ finansowo-budżetową,
3) „ prawniczą,
4) „ dla spraw oświatowych, kulturalnych, społecznych i zdrowotnych.

Do Komisyj powyższych należy rozpatrywanie i opinjowanie różnych spraw, dotyczących administracji i gospodarki gminnej, przygotowywanie wniosków na Radę, jak również decydowanie w zastępstwie Rady w poszczególnych sprawach na zasadzie odnośnych uchwał Rady miejskiej.

W szczególności:

1) Komisja gospodarcza rozpatruje:

a) nabycia, zamiany, zbycie i oddanie w zastaw praw i nieruchomości, hipoteczne obciążenia i oddania w dzierżawę (najem) na okres ponad 6 lat wszelkich nieruchomości oraz zakładów i przedsiębiorstw gminnych, udzielanie na nie koncesji ponad powyższy okres (art. 43 i),

b) założenie, przekształcenie i zwinięcie urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw gminnych i wznoszenie, przekształcenie i znoszenie wszelkich budowli kosztem Gminy (art. 43 k),

c) ustanawianie zasad zarządu i użytkowania majątku i dobra gminnego, jak również wszelkich urządzeń zakładów i przedsiębiorstw miej. (art. 43 n),

d) plany zabudowania (art. 29 prawa budowlanego i o zabudow. osiedli),

e) koszty pierwszego urządzenia ulic (art. 174 prawa budowl.),

f) wnioski i opinje w sprawie zmiany granic miasta (art. 43 u),

2) Komisja finansowo-budżetowa rozpatruje:

a) preliminarz budżetowy Gminy (art. 43 m),

b) udzielanie przez Gminę poręki finansowej oraz zaciągnięcie pożyczki długoterminowej, jak również upoważnienie Zarządu m. do zaciągania pożyczek krótkoterminowych na czasowe zasilenie funduszów kasowych w granicach zasad, warunków i wysokości, określonych przez Radę m. (art. 43 l),

c) ustanawianie zasad lokaty kapitałów (art. 43 n),

d) daniny komunalne, stanowienie o obowiązku innych świadczeń na cele Gminy, oraz ustalenie sposobu poboru tych danin i świadczeń (art. 43 o),

e) umarzanie należności przypadających Gminie z tytułów prywatno-prawnych (art. 43 s),

f) opinje w sprawach potrzeb Gminy oraz petycje w tym zakresie, (art. 43 w),

g) zatwierdzanie sprawozdań z wykonania budżetu oraz rocznych zamknięć i bilansów Zakładów tudzież przedsiębiorstw gm. — z wyjątkiem spraw, o których mowa w art. 48 ust. samorz. (art. 43 t),

3) Komisja Prawnicza rozpatruje:

a) regulamin obrad Rady miejskiej i jej Komisyj (art. 43 c),

b) ustanawianie rodzaju i ilości stanowisk służbowych oraz wysokości przywiązanych do nich uposażeń (art. 43 d),

c) normy wynagrodzenia wzgl. odszkodowania dla członków Zarządu m. oraz normy, dotyczące diet i kosztów podróży (art. 43 e),

d) przepisy o obowiązkach i prawach funkcjonarjuszów m. tudzież przepisy dyscyplinarne (miejscowy statut służbowy) (art. 43 f),

e) przepisy o zaopatrzeniu emerytalnem dla zawodowych członków Zarządu m. oraz dla funkcjonarjuszów m., tudzież pozostałych po nich wdów i sierót (art. 43 g),

f) miejscowe statuty (przepisy prawne) (art. 43 h),

g) zasady postępowania przy oddaniu i przyjmowaniu robót i dostaw oraz normy postępowania w sprawach przetargów publicznych przy sprzedaży, kupnie i oddawaniu w dzierżawę nieruchomości gminnych (art. 43 r),

h) uczynienie lub przyjęcie darowizny i zapisu (art. 43 j),

i) dobrowolnie podejmowane zadania o charakterze publicznym w sprawach niepodpadających kompetencji pozostałych Komisyj, jeżeli nie sprzeciwiają się temu postanowieniu ustaw szczególnych, oraz jeżeli zadania te nie są zastrzeżone innym związkom publ. prawnym (art. 43 l/a),

j) inne przepisy podlegające zatwierdzeniu przez Radę m. a ujęte w formę statutów, regulaminów, instrukcyj itp.

4) Komisja dla spraw oświatowych, kulturalnych, społecznych i zdrowotnych rozpatruje:

a) wnioski z zakresu spraw oświatowo-kulturalnych i społecznych, niepodpadające pod kompetencję pozostałych Komisyj,

b) ustanowienie bądź objęcie zarządu fundacji art. 43, j.),

c) ustalanie i zmiany nazw dzielnic, ulic i planów oraz sprawy wznoszenia pomników na placach publicznych (art. 43, p.).

d) nadanie obywatelstwa honor. Gminy (art. 43, y.).

III. Zmienia się brzmienie ustępu 3 regulaminu obrad Rady m. i Komisyj Rady m. następująco:

W skład każdej Komisji wchodzi conajmniej 8 członków Rady m. z wyboru.

W związku z powyższą uchwałą Rady m. zarządzam co następuje:

1) agendy Komisji gospodarczej prowadzi Wydział Gospodarczy Zarządu m.

2) agendy Komisji finansowo-budżetowej prowadzi Wydział Finansowy Z. m.

3) agendy Komisji prawniczej prowadzi Wydział Główny Z. m.

4) agendy Komisji dla spraw oświatowych, kulturalnych, społecznych i zdrowotnych prowadzi Wydział Oświaty, Kultury, Sztuki Propagandy.

Okólniki zapraszające na posiedzenie Komisyj i protokoły prowadzą wymienione Wydziały Zarządu m.

6.

OKÓLNIK Nr. 6

Prezydenta m. z dnia 23 stycznia 1936 r. Nr. Gł. Org. 10/36 podający do wiadomości skład osobowy nowozorganizowanych Komisyj Rady m. w stoł. król. m. Krakowie.

Rada m. w stoł. król. m. Krakowie uchwaliła na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 1935 r. co następuje:

Po myśli art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego wybiera się członków nowozorganizowanych Komisyj Rady m. jak następuje:

Komisja Gospodarcza:

Rm. Biegeleisen Salomon
„ Czerwieniec Stefan
„ Jakubowski Eugenjusz
„ Jarosz Antoni
„ Karton Stanisław
„ Dr. Kwieciński Zdzisław
„ Lazar Ludwik
„ Lisiński Leon
„ Matula Władysław
„ Michno Józef
„ Ostrowski Andrzej
„ Ostrowski Witołd
„ Rąb Stanisław
„ Rosenblum Wolf
„ Różycki Andrzej
„ Siatka Marjan
„ Szyff Marjan
„ Inż. Taubman Henryk
„ Warth Ludwik
„ Żak Rudolf

Komisja Finansowo-Budżetowa:

Rm. Bator Rudolf
„ Dr. Bogdanowski Wincenty
„ Cekiera Stanisław
„ Dr. Czuchajowski Bolesław
„ Dr. Drobner Bolesław
„ Freund Fryderyk
„ Jarosz Antoni
„ Dr. Jelonek Kazimierz
„ Kostrzewska Marja
„ Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz
„ Ks. Dr. Niemczyński Józef
„ Prof. Dr. Nowak Juljan
„ Schechter Samuel
„ Siatka Marjan
„ Skotnicki Adam
„ Stempel Feiwel
„ Szarski Adam
„ Wyrwał Józef
„ Zimmerman Juda
„ Żak Rudolf

Komisja Prawnicza:

Rm. Ajzenstadt Hirsch
„ Dr. Czuchajowski Bolesław
„ Mgr. Dymek Stanisław
„ Dr. Jelonek Kazimierz
„ Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz
„ Dr. Kuśnierz Bronisław
„ Dr. Kwieciński Zdzisław
„ Ks. Dr. Niemczyński Józef
„ Ostrowski Witołd
„ Prochownik Kazimierz
„ Dr. Rosenzweig Józef
„ Rozmarynowicz Bolesław
„ Schwarzbart Izaak
„ Stańczyk Jan
„ Szarski Adam
„ Dr. Szumski Romuald
„ Ks. Dr. Szymeczko Jan
„ Toboła Jan
„ Wyrwał Józef

Komisja dla spraw oświatowych, kulturalnych, społecznych i zdrowotnych.

Rm. Aleksandrowicz Zygmunt
„ Bobrowska Bronisława
„ Bochenek Wojciech
„ Dąbrowski Marjan
„ Dr. Drobner Bolesław
„ Dr. Dyboski Tadeusz
„ Dziedzic Jan
„ Geizhals Benjamin
„ Dr. Korolewicz Bolesław
„ Kostrzewska Marja
„ Kowalik Tadeusz
„ Ks. Dr. Moliński Andrzej
„ Murzyn Wojciech
„ Prof. Dr. Nowak Juljan
„ Przybyś Kazimierz
„ Rostworowski Karol Hubert
„ Rychłowska Stanisława
„ Dr. Schreiber Henryk
„ Ks. Dr. Szymeczko Jan
„ Wohl Artur

7.

OKÓLNIK Nr. 7

Prezydenta miasta z dnia 29 stycznia 1936 r. Nr. Gł. Org. 33/36 w sprawie zmiany przydziału Samodzielnego Referatu odpowiedzialności służbowej w Wydziale Głównym Z. m.

Wobec powierzenia P. Doc. Dr Szczęsnemu Wachholzowi, radcy Z. m. stanowiska Kierownika Oddziału organizacyjnego w Wydziale Głównym Z. m. zwolniłem

go od prowadzenia Samodzielnego Referatu odpowiedzialności służbowej w Wydziale Głównym Z. m.

Równocześnie powierzyłem prowadzenie tegoż Referatu odpowiedzialności służbowej P. Władysławowi Lataczowi, st. radcy Z. m.

8.
OKÓLNIK Nr. 8
Prezydenta m. z dnia 31 stycznia 1936 r. Nr. Gł. Org. 36/36 w sprawie sposobu przedkładania aktów, pism i dokumentów urzędowych Prezydentowi m. do aprobaty i podpisu.

W sprawie wyszczególnionej w nagłówku zarządzam z dniem 1 lutego 1936 r. co następuje:

I. Akta, pisma i dokumenty urzędowe, przedkładane do podpisu Prezydentowi miasta należy przesyłać w przeznaczonych do tego celu teczkach do Biura Sekretarjatu Prezydjalnego, które przedstawi pisma te do podpisu w wyznaczonym czasie.

Wyjątki od powyższej zasady dopuszczalne są wyłącznie w przypadkach niecierpiących zwłoki.

Powyższy tryb postępowania nie dotyczy przedkładania do podpisu Prezydenta m. dokumentów, przez które Gmina zaciąga zobowiązania, które to dokumenty przedkładają do podpisu wyznaczeni urzędnicy miejscy.

II. Akta, pisma i dokumenty urzędowe, przedkładane do podpisu PP. Wiceprezydentom m. składają Wydziały etc. w biurach PP. Wiceprezydentów codziennie od godz. 8—9 rano w przeznaczonych do tego celu teczkach. Czas odbioru teczek zarządzą PP. Wiceprezydenci.

Wyjątki od tej zasady dopuszczalne są wyłącznie w przypadkach niecierpiących zwłoki.

Powyższy tryb postępowania nie dotyczy przedkładania PP. Wiceprezydentom m. dokumentów, przez które Gmina zaciąga zobowiązania, które to dokumenty przedkładają do podpisu wyznaczeni urzędnicy m. w czasie zarządzonym przez PP. Wiceprezydentów.

9.
Sprawozdania z posiedzenia Komisji Rady m. i Komisji Zarządu m.

Rada artystyczna.

W dniu 15 stycznia 1936 r. odbyło się pod przewodnictwem Inż. Arch. Adolfa Szyszki-Bohusza posiedzenie „Rady Artystycznej", na którem rozpatrzono trzydzieści siedem projektów, w tem proj. zabudowy 1, regulacyjnych 1, powiększenia parku m. imieniem Dra Jordana 1, proj. budowy domów parterowych 1, II. p. 2, III. p. 4, IV. p. 1, projekty: nadbudowy I. p. 2, budowy kjosków sklepowych 3, budowy portali sklepowych 3, budowy gablot 2, urządzeń reklamowych 15, znaczków stempl. Z. M. 1.

Komisja Zarządu m. dla spraw Rzeźni i Targowicy m.

W dniu 22-go stycznia br. odbyło się na Ratuszu posiedzenie Komisji Zarządu miasta dla spraw Rzeźni i Targowicy m., pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Klimeckiego.

Na porządku dziennym były sprawy obniżenia opłat w Rzeźni miejskiej, a to: opłat targowych od zwierząt domowych, opłat rzezalnianych, oraz za korzystanie z urządzeń Rzeźni m. i wreszcie sprawa obniżenia opłat za kontrolę sanitarno-weterynaryjną mięsa, tłuszczów i wyrobów masarskich, dowożonych do m. Krakowa.

Obniżki opłat wynoszą od 30-tu do 50-ciu procent dotychczasowych stawek.

Komisja wyraziła opinję przedstawić zaprojektowane wnioski, obniżające wspomniane opłaty, Zarządowi miasta do przyjęcia.

10.
RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku.

1) Oskarbski Marjan, sekretarz, z dniem 31 I. 1936 r.

2) Czajkowski Franciszek, respicjent Wydz. Apr.-Targ., z dniem 31 I. 1936 r.

3) Macała Józef, plutonowy M. Str. Poż., z dniem 31 I. 1936 r.

4) Szumiec Jan, dróżnik m., z dniem 31 I. 1936 r.

5) Targosz Franciszek, kursor, z dniem 1 I. 1936 r. (nadzw. zaopatrzenie).

6) Wątor Jan, fornal, Z. Cz. M., z dniem 31 I. 1936 r.

Wystąpili.

1) Dr. Górski Ludwik, pom. techn. Gazowni m., z dniem 31 XII. 1935 r.

2) Inż. Więckowski, Czesław, kontr. referent Wydz. Bud., z dnia 1 I. 1936 r.

3) Holly Stanisław, urz. kontrakt., z dniem 31 I. 1936 r.

Zwolnienia.

1) Planta Szymon, n. prac. m., wydalony z dniem 31 XII. 1935 r.

Nominacje.

1) Ćwiertniewicz Marjan, radca Zm. p. o. naczelnika Wydziału Aprow.-Targ., mian. naczelnikiem Wydziału Aprow.-Targ. w dotychczas. st. sł. z dniem 1 I. 1936 r.

2) Dr. Gronecki Władysław, st. ref. p. o. naczelnika Wydz. Opieki Społ., mianowany naczelnikiem Wydziału Opieki Społ. w dotychczas. st. sł. z dniem 1 I. 1936 r.

Pensje wdowie.

1) Szpila Józefa, wdowa po emer. n. prac. m. od 1/XII. 1935 r.
2) Durowa Bronisława, wdowa po ogniomistrzu M. Str. Poż. od 1/I. 1936 r.
3) Węglarzowa Julja, wdowa po emer. dozorcy M. Z. Ceram. od 1/I. 1936 r.

Zmarli.

1) Dr. Komorowski Bolesław, st. lekarz. okręg. m. dn. 19/I. 1936 r.
2) Strzesak Henryk, n. prac. Z. Cz. M. dn. 4/I. 1936 r.
3) Gomółka Józef, n. prac. Elek. M. dn. 14/I. 1936 r.
4) Bartel Czesław, emer. adjunkt dn. 19/I. 1936 r.
5) Graca Antoni, emer. komisarz dn. 3/I. 1936 r.
6) Łosiowski Stanisław, emer. ogniomistrz M. Str. Poż. dn. 8/I. 1936 r.
7) Samoliowa Leontyna, wdowa po emerycie m. dn. 7/I. 1936 r.
8) Grzymalska Anna, wdowa po emerycie m. dn. 20/XI. 1935 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Sprawozdania gospodarcze Zakładów i Przedsiębiorstw miejskich za styczeń 1936 r.

Rzeźnia i Targowice miejskie.

Gatunek zwierząt	Spędzono a) na centr. targowicę bydlęcą	Doprowadzono do miejsc. rzeźni: z targowicy	bezpośrednio	Razem poddano ubojowi	Dowieziono mięsa z prowincji: gatunek	kg.
	sztuk					
woły	174	159	33	192	wołowe	59.850
krowy	540	389	78	467	cielęce	42.325
buhaje	878	862	7	869		
jałówki	482	432	8	440	wieprzowe	52.093
razem bydła rog.	2.074	1.842	126	1.968	baranie	225
cielęta	2.537	2.518	152	2.670	wędliny	13.930
trzoda chlewna	4.681	4.448	18	4.466	słonina	4.072
owce	7	7	39	46	smalec	5.077
	b) na targowicę hodowlaną	koni		500	sadło	155
		świń bekonowych		1.301		
konie	869				podrób	511
trzoda chlewna	298				razem	178.238

W M. Fabryce lodu wyprodukowano 1.666 słupków lodu po 25 kg.

W Kafilerji wyprodukowano 810 kg. mączki mięsnej i 437 kg. tłuszczu dla celów przemysłowych.

W miesiącu styczniu przeprowadzono następujące roboty w hali maszyn:

W zakresie własnym wykonano remont kompresora Borsiga 120.000 kal., przeprowadzono remont wyciągu lodu, przerobiono rurociąg parowy w kotłowni, wymieniono rurociąg parowy w kanale do wieży ciśnień. Następnie zremontowano wentylator przy chłodniku powietrznym Nr. 1 pompę solankową oraz windy i wózki na bójniach.

Firmy prywatne wykonały instalację wodną i parową dla budującej się fabryki wędlin i koserw, przeprowadziły oczyszczenie i remont chłodni, przedchłodni i starej solarki. W dalszym ciągu ustawiły wodomierz na wieży wodnej i paromierz w fabryce wędlin i konserw. W końcu przeprowadziły izolację rur parowych i amoniakalnych i wstawiły młynek do mielenia kości w kafilerji.

Elektrownia Miejska.

Elektrownia miejska wyprodukowała oraz zakupiła w miesiącu sprawozdawczym w Jaworznickich Komunalnych Kopalniach Węgla energji elektrycznej 3,417.580 kWh.

W miesiącu grudniu przybyło nowych konsumentów 623, natomiast zdjęto liczników 526, wobec czego ilość konsumentów wzrosła o 97.

W zakresie robót inwestycyjnych ukończono montaż stacyj transformatorowych: w Prądniku Białym we Fabryce Bci. Trembeckich, przy ul. Zyblikiewicza i przy ul. Pędzichów, ułożono 17.50 m kabli zasilających 3x16/5kV przy ul. Wrocławskiej i 17·50 m kabli rozdzielczych przy tejże ulicy; wreszcie wykonano 4-ry połączenia kablowe.

W zakresie robót budowlanych wykonano stację transformatorową przy Alei Słowackiego bez wyprawy zewn., odnowiono mieszkania w budynku Podstacji przy ulicy Łobzowskiej 9 oraz przeprowadzono konserwację palenisk kotłowych.

W dziale oświetlenia publicznego ukończono oświetlenie ul. Prądnickiej, wykonano oświetlenie publ. i sieć rozdzielczą w ul. Niepołomskiej-Barakowej oraz przedłużono sieć elektr. w Rakowicach.

Zainstalowano nowych latarń orjentacyjnych 25 sztuk.

W dziale wytwarzania energji elektrycznej zmontowano i przedłużono tablicę wył. olej. II. p. rozdzielni, rozszerzono przejścia kablowe między I. p., a parterem rozdzielni oraz przewinięto i zmontowano silnik od małej taśmy węglowej.

Gazownia miejska.

Krakowska Gazownia m. wyprodukowała w styczniu 1936 r.: gazu 880.240 m^3, koksu 1,026.100 kg, smoły 91.300 kg, amonjaku 3.845 kg, benzolu 4.170 kg.

W okresie tym sprzedano: gazu 577.600 m^3, koksu 1,016.710 kg, smoły 164.310 kg, amonjaku 4.861 kg, benzolu 5,350 kg.

Stan gazomierzy u konsumentów dnia 31/I. 1936 roku wynosił 15.846 sztuk.

RUCH BUDOWLANY.

W miesiącu styczniu 1936 r. wydano 47 konsensów budowlanych w tem na budowę nowych domów jednopiętrowych 9, dwupiętrowych 3, trzypiętrowych 4 i czteropiętrowych 2, i na 1, dobudowę, 1, nadbudowę i na przebudowy a) budynków 1, b) ustępów wolnospadowych na ciepłe spłukiwane 2, c) portali 1, d) wewn. adaptacyj 16, e) ogrodzeń 4, f) 3 budynki gospodarcze. W czasie powyższym wydano 12 konsensów na zamieszkanie względnie użytkowanie ukończonych budów, a to nowych domów parterowych 1, jednopiętrowych 2, i 4-ro piętrowych 3, dobudów 2, nadbudów 1, przebudów budynków 2, kiosk 1 i budynek gospodarczy 1. Ogólna kubatura konsensowanych jak wyżej budów wynosi 18.571 m^3.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie, w grudniu 1935 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Rolę lwh. 654/XIX. przy ul. Olszyny nabyła Honorata Guzikowa od Antoniego Potockiego, za cenę 2.376 złotych.
2. Części ($^1/_9$) parcel lwh. 1116 XXII., 1117/XXII. i 1118/XXII. przy ul. Kalwaryjskiej nabyła Dorota Rakowerowa od Mojżesza Appela, za cenę 1.000 złotych.
3. Rolę lwh. 683/XIII. przy ul. Królowej Jadwigi nabyli po połowie Stanisław Wroński i Eugenja Dzierbianka od Pawła i Julji Malików, za cenę 3.443 złotych.
4. Dom trzechpiętrowy przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 110, L. spis. 373/XV. nabyła Róża Kowarzykowa od Anny Ruckiej, za cenę 81.000 złotych.
5. Parcelę lwh. 655/XIX. przy ul. Mogilskiej nabył Lubin Józef 2im Piotrowski od Rudolfa Schindlera, za cenę 8.700 złotych.
6. Dom parterowy przy ul. Ks. Siemaszki L. or. 30, L. spis. 357/XVII. nabyła Eugenja Sulikowska od Jana i Marji Mamoniów, za cenę 4.000 złotych.
7. Część ($^1/_2$) roli lwh. 721/XVII. przy ul. Racławickiej nabył Dr Józef Abend od Sary Dembitzerowej, za cenę 8.000 złotych.
8. Rolę lwh. 656/XIX. przy ul. Olszyny nabyli po połowie Rudolf i Tadeusz Sławowczykowie od Antoniego Potockiego, za cenę 3.744 złotych.
9. Część ($^1/_8$) ogrodu lwh. 220/XVII. przy ul. Wojskowej nabyła Stefanja Banasiowa od Feliksa Zięcika, za cenę 400 złotych.
10. Dom trzechpiętrowy (w budowie) przy ulicy Urzędniczej L. or. 20 na realności lwh. 132/XV nabyła Helena Płocka od Dawida i Cecylji Grünbergów, za cenę 65.500 złotych.
11. Dom jednopiętrowy przy ul. Halczyna L. or. 3, L. spis. 206/XVI. nabyli po połowie Teodor i Stefanja Osakowie od Kazimierza Całka, za cenę 34.000 złotych.
12. Ogród lwh. 426/XV. przy ul. Juljusza Lea nabyli po $^1/_4$ Inż. Jakób Józef 2im Frisch, Feiga Sternschuss, Markus i Stefanja Lindenbaumowie od Stanisławy Schthererowej, za cenę 19.250 złotych.
13. Rolę lwh. 749/XVI. przy ul. Gramatyki nabyła Stefanja Buczakowa od Stefanji Biesiadeckiej, za cenę 3.500 złotych.
14. Dom dwupiętrowy przy ul. Ciemnej L. or. 13 L. spis. 195/VIII. nabyła Ruchla Laja 2im Zuckermannowa od Ryfki Order i Heleny Immerglückowej, za cenę 100.600 złotych.
15. Część ($^{45}/_{48}$) domu parterowego przy ul. Nowowiejskiej L. or. 27 L. spis. 130/XV. nabyły Stefanja Pawlikowa $^{21}/_{48}$, Mieczysława Pawlikowa $^{24}/_{48}$, od Barbary i Janiny Pawlik, za cenę 1.752 złotych.
16. Ogród lwh. 735/XVI. przy ul. Podchorążych nabyli po połowie Władysław i Marja Bąkowie od Marji Daszewskiej, za cenę 4.400 złotych.
17. Dom parterowy przy ul. Przeskok L. or. 28 L. spis. 39/XVI. nabyli po połowie Andrzej i Marja Wójcikowie od Wojciecha i Marji Wójcików, za cenę 7.000 złotych.
18. Część ($^{12}/_{80}$) domu parterowego przy ul. Mazowieckiej L. or. 79 L. spis. 59/XVII. nabyli po $^3/_{80}$ Apolonja i Franciszka Palikowe, Karol i Tomasz Rajtarowie od Antoniego Rajtara, za cenę 3.000 złotych.
19. Parcelę lwh. 492/XVI. przy ul. Juljusza Lea, wydzieloną z lwh. 495/XVI., nabył Michał Magos od Marji Waligórowej, za cenę 100 złotych.
20. Dom trzechpiętrowy przy ul. Król. Jadwigi L. or. 19 b L. spis. 357/XIII. nabyli po $^1/_4$ Dr Janusz i Zofja Wierusz Kowalscy, Zofja Haraschinowa i Janina z Rawicz Dębińskich Rzącowa od Dawida i Cecylji Grünbergów, za cenę 59.500 złotych.
21. Dom parterowy przy ul. Racławickiej L. or. 34 L. spis. 134/XVII. nabyła Wanda Rutowska od Lucyny Skawińskiej, za cenę 12.900 złotych.
22. Dom parterowy przy ul. Łobzowskiej L. or. 16 L. spis. 90/IV. nabył Jan Gawlik od Zofji Lisowieckiej, za cenę 85.000 złotych.
23. Parcele lwh. 351/XVIII. i 352/XVIII. przy Al. 29 Listopada nabyli Stefan i Paulina Karniowscy od Markusa Lesera i Hirscha Menachema 2im Rabinowicza Ajzensztata, za cenę 10.410 złotych.
24. Część ($^3/_8$) ogrodu lwh. 476/XV. przy ul. Konarskiego nabył Zygmunt Wiener od Inż. Władysława Jurgowskiego i Inż. Ottona Ippoldta, za cenę 3.896 zł.
25. Rolę lwh. 159/XX. przy ul. Grzegórzeckiej nabyli po połowie Józef i Karolina Buczakowie od Jana i Katarzyny Pająków, za cenę 4.000 złotych.
26. Parcelę lwh. 60/XVIII. przy ul. Olszańskiej nabył Związek Młodzieży Przemysłowej i Rękodzielniczej pod wezwaniem św. St. Kostki w Krakowie od Tadeusza Jana 2im Podgórskiego, za cenę 7.000 złotych.
27. Parcelę budowlaną lwh. 599/IV. przy ul. Karmelickiej nabyli Inż. Iser Harband i Teodor Silberberg od Michaliny Żeglikowskiej, za cenę 35.000 złotych.
28. Część ($^1/_2$) roli lwh. 258/XX. przy ul. Miedzianej nabyła Helena Przekupień od Wandy Krzepowskiej i Zdzisława Starmacha, za cenę 900 złotych.
29. Rolę lwh. 1066/XVII. przy ul. Wrocławskiej nabył Maks Lauterbach od Bertolda Weinsberga, za cenę 2.000 złotych.
30. Część ($^3/_{12}$) roli lwh. 417/XIX. przy ul. Grzegórzeckiej nabyli po $^1/_2$ Adam, Mikołaj i Piotr Kofinowie od Antoniny Dońcowej, za cenę 1.000 złotych.
31. Łąkę lwh. 680/XIII. przy ul. Król. Jadwigi nabyła Stanisława Nabielcowa od Marji Chomikowej, za cenę 3.460 złotych.

32. Dom parterowy przy ul. Wrocławskiej L. or. 26 L. spis. 85 a/XVII. oraz ogród lwh. 798/XVII. przy tejże ulicy nabyła Irena Zielińska od Spółki Gruntowej „ESGE“ w Krakowie, za cenę 26.105 złotych.

33. Grunt wydzielony z lwh. 435/XVII. przy ul. Składowej nabyli Michał i Henryk Fleischerowie od Antoniny Dymkowej, za cenę 336 złotych.

34. Dom jednopiętrowy przy ul. Król. Jadwigi L. or. 41 L. spis. 218/XIII. nabyli po połowie Wiktor i Franciszka Parafińscy od Jana Florczyka, za cenę 25.000 złotych.

35. Ogród lwh. 373/XII. przy ul. T. Kościuszki nabyli po połowie Dr Aleksander Adler i Perla Krieger od Kamili Wolnej, za cenę 16.700 złotych.

36. Dom dwupiętrowy (w budowie) przy ul. Łokietka na realności lwh. 1067/XVII. nabyła Gitla Chana 2im Braunerowa od Leony z Domosławskich Sojowej, za cenę 23.300 złotych.

37. Rolę lwh. 1062/XVII. przy ul. Wrocławskiej bocznej nabył Władysław Bałus od Florentyny Tomsowej, Leonory Sporkowej, Marjanny Wójcikowej, Karola i Marjanny Stypułów, za cenę 9.348 złotych.

38. Część (1/2) domu trzechpiętrowego (w budowie) przy ul. Juljusza Lea L. or. 108 L. spis. 409/XV. nabył Dr Bolesław Pogonowski od Dr Jana Czernika, za cenę 24.900 złotych.

39. Ogród lwh. 773/XV. przy ul. Juljusza Lea nabył Karol Michał 2im Zawistowski od Tadeusza Jana 2im i Haliny Józefy 2im Węgrzynów, za cenę 11.500 złotych.

40. Część (13/24) domu dwupiętrowego przy pl. WW. Świętych L. or. 7 L. spis. 148/I. nabył Dr Franciszek Bielak od Bronisława Bielaka, za cenę 21.000 złotych.

41. Część (1/2) domu dwupiętrowego (w budowie) przy ul. Friedleina bocznej na realności lwh. 734/XVII. nabył Izydor Muszyński od Zygmunta Wienera, za cenę 10.000 złotych.

42. Rolę lwh. 1177/XXII. przy ul. Czarnej nabył Tomasz Lulek od Heleny Chajkównej, za cenę 4.000 złotych.

II. Przez inne umowy.

1. Część (20/80) domu parterowego przy ul. Mazowieckiej L. or. 77 L. spis. 59/XVII. wartości 5.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po 5/80 Apolonja i Franciszka Pawlikowe oraz Karol i Tomasz Rarjtarowie od Marji Rajtarowej.

2. Część (5/16) domu dwupiętrowego przy ulicy Zwierzynieckiej L. or. 30 L. spis. 37/III., wartości 20.000 złotych, nabył w drodze darowizny Stanisław Fendler od Gizeli Goldbergerowej.

3. Dom jednopiętrowy przy ul. Orawskiej L. or 7 L. spis 133/IX., wartości 15.000 złotych, nabył w drodze darowizny Aron Goldman od Jakóba i Teofili Goldmanów.

4. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Traugutta L. or. 17 L. spis. 117/XXII., waroości 9.310 złotych, nabyła w drodze darowizny Regina Silbersteinówna od Dawida i Jetti Silbersteinów.

5. Część (3/8) roli lwh. 1056/XXII. przy ul. Łagiewnickiej, wartości 12.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Hanka Zimmetbaumówna od Józefa Zimmetbauma.

6. Część (6/32) domu parterowego przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 132 L. spis. 16/XVI., dom parterowy przy ul. Gnieźnieńskiej L. or. 9 L. spis. 61/XVI., ogrody lwh. 452/XVI., 451/XVI. i 702/XVI. przy ulicy Gnieźnieńskiej, łącznej wartości 11.000 złotych, nabyli w drodze darowizny Janina, Aleksander i Jan Jędrasowie od Marji Jędrasowej.

7. Część (3/16) domu trzechpiętrowego przy placu Wolnica L. or. 2 L. spis. 510/VIII., wartości 18.000 złotych, nabył w drodze darowizny Chiel Teitelbaum od Gołdy Teitelbaumowej.

8. Dom dwupiętrowy przy ul. św. Anny L. or. 4 L. spis. 192/I., wartości 144.000 złotych nabył w drodze darowizny Janusz Józef 2im z Kruźlowy Odrowąż Pieniążek od Józefy Pieniążkowej.

9. Parcelę budowlaną lwh. 1284/XXII. przy ulicy Konopnickiej, wartości 4.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Mgr Melita Zilzówna od Inż. Filipa Zilza.

10. Parcelę budowlaną lwh. 1272/XXII. przy ul. Konopnickiej, wartości 4.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Mgr Irena z Zilzów Schancerowa od Inż. Filipa Zilza.

11. Parcelę budowlaną, wydzieloną z lwh. 105/X. a przydzieloną do lwh. 17/X. przy ul. Kobierzyńskiej, wartości 100.000 złotych, nabyła Eleonora Szafarska od Marji Kretowej wzamian za grunt wydzielony z lwh. 17/X., a przydzielony do lwh. 105/X., przy ul. Kobierzyńskiej, równej wartości.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część (1/8) domu parterowego przy ul. Miechowskiej L. or. 20 L. spis. 110/XIV., wartości 760 zł., nabyła Marja Hołda w spadku po śp. Katarzynie Schoknerowej.

2. Części (3/40) domu trzechpiętrowego przy ul. B. Pierackiego L. or. 4 L. spis. 256/IV. i domu jednopiętrowego przy ulicy Madalińskiego L. or. 8 L. spis. 140/XI., łącznej wartości 14.052 złotych, nabyła Teresa Allerhandówna w spadku po bł. p. Salomnie Allerhandzie.

3. Część (2/12) domu dwupiętrowego przy ul. Krakowskiej L. or. 13 L. spis. 73/VIII., wartości 45.000 złotych, nabyli Felicjan i Leodold Polturakowie po bł. p. Róży Polturak.

4. Rolę lwh. 927/XIX. przy ul. H. Żółkiewskiego, wartości 6.080 złotych, nabyli Marja Łubieńska i Adam Romuald Bogatyński w spadku po śp. Elżbiecie Bogatyńskiej.

5. Część (12/96) domu trzechpiętrowego przy ulicy Grodzkiej L. or. 42 L. spis. 71/I., wartości 38.000 złotych, nabyli po 4/96 Franciszka Zahlerowa, Laura Hofmanowa i Dr Jakób Oskar 2im Herzog, w spadku po bł. p. Cyrli Herzogowej.

6. Część (8/16) domu jednopiętrowego przy ulicy Gęsiej L. or. 38 L. spis. 211/XIX., wartości 2.000 złotych, nabyły Barbara Cecudowa, Jadwiga Zamecka i Anna Kmiecikowa, w spadku po śp. Franciszku Cecudze.

7. Część (4/8) domu trzechpiętrowego przy ulicy Szczepańskiej L. or. 9 L. spis. 237/I., wartości 95.000 złotych, nabyła Anna Domańska 1/8 i Andrzej Domański 3/8, w spadku po śp. Dr Aleksandrze Domańskim.

8. Część ($^{35}/_{280}$) domu parterowego przy ul. Rękawka L. or. 24 L. spis. 163/XXII. oraz część ($^{35}/_{280}$) ogrodu lwh. 515/XXII. i część ($^{35}/_{140}$) pastwiska lwh. 848/XXII. przy tejże ulicy, łącznej wartości 3.600 złotych, nabyli w równych częściach Marjan, Stanisław, Adam i Wanda Gawlikowie i Helena Matlakowa, w spadku po śp. Leonie Gawliku.

9. Część ($^{4}/_{8}$) domu dwupiętrowego przy ulicy Zwierzynieckiej L. or. 30 L. spis. 37/III., wartości 32.000 złotych, nabyli Gizela $^{1}/_{8}$ i Adam $^{3}/_{8}$ Goldbergerowie, w spadku po bł. p. Leopoldzie Goldbergerze.

10. Część ($^{6}/_{24}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Orzeszkowej L. or. 5 L. spis. 277/VIII., wartości 27.000 złotych, nabyli po $^{1}/_{24}$ Izak Józef 2im v. Ignacy, Adam, Dawid i Jakób Gardowie oraz Erna Immerglück i Runa v. Rachela Zeimerowa, w spadku po bł. p. Sarze Rywce 2-im Garde.

SPRAWOZDANIE

z działalności Komitetu Rozbudowy stoł. król. m. Krakowa od 1-go stycznia do 31-go grudnia 1935 r.

Działalność Komitetu w roku bież. rozpoczęła się już w styczniu. W dniu bowiem 17 stycznia odbyła się konferencja w sprawie ustalenia wytycznych dla akcji finansowania budów. Sprawa ta była potem przedmiotem uchwał Subkomitetu, Komitetu rozbudowy, Komisji gospodarczej i Rady miejskiej. Jest przeto już znana.

Rozdział kredytów zaczął się w kwietniu br.

Przyznany na rok bież. kontyngent wynosił początkowo 1,300.000 zł a mianowicie:

a) na budownictwo blokowe . . . . . . 650.000 zł
b) „ „ drobne . . . . . . 450.000 „
c) „ remonty . . . . 100.000 „
d) na budownictwo na gruntach parcelowych przez Skarb Państwa . . . . . . 100.000 „

Później kredyty te podwyższono tak, że Komitet dysponował łącznie kwotą 2,150.350 zł. Z tego przypadło na budownictwo blokowe 1,529.500 zł, na budownictwo drobne 440.500 zł na remonty 180.350 zł. Kredyt, przeznaczony na budownictwo wznoszone na gruntach parcelowanych przez Skarb Państwa, nie został rozdzielony, przygotowanie bowiem tych gruntów nie jest jeszcze ukończone.

Z kredytów powyższych udzielono pożyczek 185 i to:

na budowy blokowe . . . 78
„ drobne 86
„ remonty 21

Z finansowanych domów uzyska się 826 mieszkań o 2049 ubikacjach, przebudowanych zaś zostało mieszkań 166 o 423 ubikacjach. Z nowych domów 63 jest parterowych, 56 I p., 19 II p., 18 III p., 7 IV p. i 1 V p., z przebudowanych zaś 2 parterowe, 5 I p., 12 II p., 1 III p. i 1 IV p. Z wykazanej liczby domów 134 znajduje się w granicach miasta Krakowa, a 51 w t. zw. sferze interesów mieszkaniowych. Wnioski dotyczące pierwszych wynoszą 1,845.150 zł, a drugich 305.200 zł. Kredyt zatem udzielony w sferze interesów mieszkaniowych, stanowi około 16·5% ogólnego kredytu.

Najwięcej budów w granicach m. Krakowa finansowanych przy pomocy wymienionych kredytów, znajduje się w Dz. XIX. i XXII. — po 19, Dz. XV. — 18, XVII. — 14, w Dz. XXI., VI. i w Dz. XVIII. po 8, XVI. — 6, IV. — 5, w Dz. I., X., XI. i XII. po 4, w Dz. VIII., XIII. i XX. po 3, Dz. V. — 2, w Dz. III. i XIV. po 1

Z pożyczek udzielonych na budowy w t. zw. sferze interesów mieszkaniowych, najwięcej bo 9, przypada na Olszę, 7 na Prokocim, 6 na Bronowice Małe, 5 na Borek Fałęcki, po 4 na Prądnik Czerwony i Łagiewniki, po 3 na Prokocim i Bieżanów, po 2 na Bronowice Wielkie, Wolę Justowską i Kobierzyn, po 1 na Rząskę, Wolę Duchacką, Czyżyny i Prądnik Biały.

Ogólne koszty wymienionych budów wynoszą około 7,992.590 zł. Po odjęciu funduszów pożyczkowych w kwocie 2,150.350 zł pozostała kwota 5,842.240 zł obrazuje inicjatywę prywatną. Stosunek funduszów pożyczkowych do kosztów ogólnych można więc określić cyfrą około 26·5%. Wśród pożyczkobiorców 57 jest pracowników państwowych i samorządowych, 21 pracowników prywatnych, 26 rzemieślników, 20 wojskowych, 34 posiadających zawody wolne i 27 innych. W okresie sprawozdawczym wpłynęło do Komitetu 427 pism, z czego pierwotnych 308 a 119 wtórnych. Rzeczoznawca tut. Komitetu wykonał 214 oszacowań. Aktów w krótkiej drodze — wyjaśnień co do pożyczek załatwiono 275.

Posiedzeń odbyło się 9, w tem 5 Subkomitetu i 6 Komitetu. Nadto w drodze obiegowej z uwagi na pilność sprawy podjęto 16 uchwał.

Obecnie znajduje się w biurze Komitetu niezałatwionych pism 26 z Krakowa na kwotę około 410.000 zł i ze sfer interesów mieszkaniowych 38, na kwotę 202.000 zł i to tak na budownictwo blokowe, drobne i remonty.

W związku z ankietą Banku Gospodarstwa Krajowego na podstawie powyższych cyfr, zgłoszono zapotrzebowanie na rok przyszły w następującej wysokości:

na budownictwo blokowe . . . . . . 1,100.000 zł
„ „ drobne . . . . 750.000 „
„ „ remonty . . . . 150.000 „
czyli razem 2,000.000 zł

Do niniejszego sprawozdania załączam wykaz pożyczkobiorców.

W Krakowie, dnia 31 grudnia 1935 r.

Przewodniczący Komitetu rozbudowy
stoł. król. m. Krakowa
Prezydenta miasta:
wz *Dr. Rudolf Radzyński.*

A. Budujący w granicach miasta Krakowa.

I. Z kredytów na budownictwo blokowe.

	Lp.	Imię i nazwisko petenta	Dzielnica	Kwota Zł
1	1	Lisocki dr Michał	XV.	5.000
2	2	Szerer inż. Oskar	XIII.	20.000
3	3	Zins Herman i Franciszka	XV.	30.000
4	4	Skalski Jakób i Franciszka	XXII.	10.000
5	5	Kwiatkowski Stanisław i Czernik Walenty	XVI.	10.000
6	6	Bałus Władysław i Stefanja	XVII.	10.000
7	7	Trynka Kazimierz i Marja	XIX.	10.000

Lp.		Imię i nazwisko petenta	Dzielnica	Kwota Zł
8	8	Kowalska Marja i sp.	XV.	10.000
9	9	Caputa inż. Michał	XV.	20.000
10	10	Kijowska Wanda	XV.	20.000
11	11	Tyszkiewicz Włodzimierz płk. przez Ofic. Sp. mieszk.	XVIII.	10.000
12	12	Daszewska Marja	XVI.	18.000
13	13	Rusinowa Magdalena	XVI.	10.000
14	14	Halberstam Chaim i sp.	XV.	20.000
15	15	Niwicka Marja i sp.	XIX.	12.000
16	16	Kaczorowski Mieczysław por. przez Ofic. Sp. mieszk.	XIX.	12.000
17	17	Loedl Marjan kpt. przez Ofic. Sp. mieszk.	XIX.	12.000
18	18	Bobrowski dr Emil	XIX.	14.000
19	19	Liebling dr Adolf	XV.	10.000
20	20	Marchut Stanisław i Halina	XIX.	10.000
21	21	Kamieniarczyk Rozalja	XXII.	10.000
22	22	Wąchalewski inż. Szymon i Bronisława	XII.	21.000
23	23	Goldschmied Jakób i Frymeta	XV.	15.000
24	24	Czernikowa Wanda	XV.	23.000
25	25	Bilecka Aurelja	XVII.	12.000
26	26	Mroczka Leon	XV.	15.000
27	27	Zilz inż. Filip	XXII.	8.000
28	28	Saska Zofja	XV.	57.000
29	29	Lipner Izrael	XVI.	15.000
30	30	Bobrowska Stefanja	XVI.	10.000
31	31	Dom Pracy Zgrom. SS. Miłosierdzia	VIII.	20.000
32	32	Reder Wolfi Statter Maurycy	XV.	20.000
33	33	Harband inż. Isser i Silberberg Teodor	XV.	15.000
34	34	Szancerowa dr Lidja	XXII.	10.000
35	35	Wróblewska Lidja	XV.	50.000
36	36	Brand Rubin i Róża	IV.	20.000
37	37	Stow. Pań Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo	V.	4.000
38	38	Frischer dr Józef i dr Bernard	XV.	50.000
39	39	Biuro inżynierskie Kurkiewicz i Zarzycki	XIX.	23.000
40	40	Amster inż. Roman i Róża	V.	15.000
41	41	Jonkler Salomon i Amster Izydor	XII.	20.000
42	42	Kobiela Tomasz i Józefa	XXI.	4.000
43	43	Brühandowie Chiel i Szewa	VIII.	20.000
44	44	Szymczakowska Aniela	VI.	7.000
45	45	Zilz inż. Filip	XXII.	10.000
46	46	Górski Aleksander	XVII.	10.000
47	47	Cichoń Franciszek i Anna	XXII.	12.000
48	48	Fischman Naftali i sp.	XV.	25.000
49	49	Dehnel Jerzy por. i Jadwiga przez Ofic. Sp. mieszk.	XVIII.	12.000
50	50	Ganz Symche i Perla	XV.	30.000
51	51	Piątkowski Józef major przez Ofic. Sp. mieszk.	XIX.	2.500
52	52	Braun Marja, Edward i sp.	XVII.	10.500
53	53	Klisiak Józef kpt. przez Ofic. Sp. mieszk.	XVIII.	34.000
54	54	Silwoński Józef kpt. przez Ofic. Sp. mieszk.	XIX.	7.000
55	55	Tomaszewski Tadeusz ppułk. przez Ofic. Sp. mieszk.	XIX.	7.000
56	56	Two Urzędniczek pocztowych	XII.	5.000

Lp.		Imię i nazwisko petenta	Dzielnica	Kwota Zł
57	57	Bochenek Marja	XXII.	8.000
58	58	Murdzieński dr Kazimierz i sp.	I.	20.000
59	59	Seńkowski Alfons mjr	XIX.	2.000
60	60	Bratnia Pomoc Studentów U. J.	XIV.	300.000
61	61	Drzewicki Marjan por. przez Ofic. Sp. mieszk.	XIX.	12.000
62	65	Krämer Marja	XVII.	7.000
63	63	Piętowski Bronisław	XXII.	15.000
64	64	Nowakowski inż. Wacław i Janina	XV.	25.000
65	65	Burek inż. Jerzy	V.	35.000
66	66	Keller Mina	XVII.	10.000
67	67	ks. mjr. Marski Oskar przez Of. Sp. mieszk.	XVIII.	15.000
68	68	kpt. Jakób Garlicki przez Ofic. Sp. mieszk.	XVIII.	15.000

II. z kredytów na drobne budownictwo.

Lp.		Imię i nazwisko petenta	Dzielnica	Kwota Zł
69	1	Piżl Stanisław i Wanda	XIII.	5.000
70	2	Janicki Franciszek i Michalina	XV.	5.000
71	3	Janiurek Henryk por. przez Of. sp. mieszk.	XIX.	10.000
72	4	Drabikowski Antoni por. przez Ofic. sp. mieszk.	XIX.	5.000
73	5	Grabowska Anna	X.	5.000
74	6	Zborowski Wacław i sp.	XIX.	6.000
75	7	Pawlicowa dr Marja	XII.	7.000
76	8	Łanoszkowa Julja	XVIII.	4.000
77	9	Łosiowski Stanisław i Józefa	XXI.	5.000
78	10	Hausner Marja i sp.	XVIII.	6.000
79	11	Nalepa Jan i Marja	XX.	8.000
80	12	Stąpor Piotr mjr. przez Of. sp. mieszk.	XIX.	5.000
81	13	Głąbik Jan	XVII.	6.000
82	14	Chudyba Franciszek	XXII.	5.000
83	15	Habiak Stanisław	XXI.	5.000
84	16	Rielowa Stanisława	XI.	5.000
85	17	Kimler Adolf i Rozalja	XVII.	5.000
86	18	Kamiński Józef	XVII.	5.000
87	19	Lieke Antonia	XXII.	5.000
88	20	Bartkowska Józefa	XVI.	4.600
89	21	Ćwiertnia Michał i Tekla	XIX.	6.000
90	22	Młynarczyk Piotr i Marja	XVII.	7.000
91	23	Kmiecikowa Katarzyna	XX.	5.000
92	24	Stalowa Anna	XVII.	5.000
93	25	Kozub Antoni i Marja	XXI.	5.000
94	26	Bułkowa Jadwiga	X.	6.000
95	27	Berniak Katarzyna	XXI.	4.500
96	28	Dudziakowa Ludwika	XXII.	12.000
97	29	Pradel Robert i Marja	XIX.	10.000
98	30	Gondek Stanisław i Zofja	XXI.	3.000
99	31	Lulek prof. dr Tomasz	XXII.	5.000
100	32	Szaflarski Józef	XVII.	5.000
101	33	Ziemba Franciszek i Zofja	XXI.	6.000
102	34	Gawęda Antoni i Marja	XVII.	8.000
103	35	Zachara Jan i Karolina	XXII.	5.000
104	36	Moskal Władysław i Franciszka	XIII.	4.000
105	37	Rachwalski Władysław	XVIII.	6.000
106	38	Dobrowolska Kazimiera	XI.	5.000
107	39	Wójcik Aleksander i Marja	XII.	3.700
108	40	Hryńkowska Wiktorja	XI.	6.000

Lp.		Imię i nazwisko petenta	Dzielnica	Kwota Zł
109	41	Pacocha Jan por. przez Ofic. sp. mieszk.	XIX.	7.500
110		Dziewoński Dr Karol	XVI.	5.000
111	43	Pająk Jan	XXI.	4.000
112	44	Plebańczyk Janina	XXII.	7.500
113	45	Bitka Władysław i Marja	XVII.	10.000

III. z kredytów na remonty.

114	1	Jonasowa Antonina	XXII.	7.500
115	2	Makary Augustyn imieniem Masy spadkowej	XXII.	8.250
116	3	Jarzyński Józef	VI.	12.000
117	4	Tomikowa Marja	IV.	11.000
118	5	Skoczkowa Marja i Stępiński Mieczysław	XXII.	3.700
119	6	Hymczakowie Andrzej i Walerja	XXII.	4.800
120	7	Mehoffer prof. Józef	IV.	10.000
121	8	Olszowski Wojciech	I.	40.000
122	9	Haas dr Adolf	VI.	3.800
123	10	Marcoin Helena	IV.	4.500
124	11	Kowenicki dr Walerjan i Jadwiga	I.	7.500
125	12	Druckerowa Otylja	XXII.	9.000
126	13	Wereszczyńska Eugenja	VI.	7.000
127	14	Plutecki Józef i Wanda	VI.	10.800
128	15	Janas Andrzej	VI.	3.000
129	16	Stow. Kat. żeńskie im. św. Julji	XXII.	3.000
130	17	Teichenowa Róża	VI.	3.000
131	18	Słapa Dr Aleksander i sp.	VI.	4.500
132	19	Zgromadzenie XX. Augustjanów	VIII.	10.000
133	20	Schornstein Berta	I.	12.000
134	21	Elza Krausowa	III.	5.000

B. Budujący poza granicami m. Krakowa w tzw. sferze interesów mieszkaniowych.

I. Z kredytów na budownictwo blokowe.

135	1	Kurdziel Józef i Helena	Olsza	15.000
136	2	Nowakowa Czesława	Bronowice Małe	10.000
137	3	Solarski Dr Juljan i Florentyna	Olsza	20.000
138	4	Puncet Józef i Marja	Olsza	10.000
139	5	Taubenschlagowa Laura	Olsza	12.000
140	6	Sitkowa Tekla	Rząska	9.000
141	7	Zgórski Inż. Witold i Lidja	Olsza	6.000
142	8	Machaczek Wincenty i Józefa	Bieżanów	8.000
143	9	Müller Ignacy ppułk. i Helena	Olsza	15.000
144	10	Stenzel Edward i Zofja	Olsza	22.500

II. Z kredytów na drobne budownictwo.

145	1	Olearczyk Robert i Elżbieta	Bronowice Wielkie	6.000
146	2	Rachwał Piotr i Aniela	Łagiewniki	3.000
147	3	Bukład Fryderyk i Stanisława	Rakowice	5.000
148	4	Trębacz Władysław i Julja	Prądnik Czerwony	1.500
149	5	Rosiek Stanisław	Prądnik Czerwony	5.000
150	6	Ślęzakowa Zofja	Prokocim	3.500
151	7	Ostrowski Antoni i Emilja	Prądnik Czerwony	5.000
152	8	Kopeć Wojciech i Marja	Prądnik Czerwony	5.000
153	9	Krukowa Tekla	Wola Duchacka	5.000
154	10	Szypuła Józef i Marja przez Stow. Kolejarzy	Prokocim	6.000
155	11	Stopowa Olga i sp.	Prokocim	6.500
156	12	Słupska Marja	Bieżanów	5.000
157	13	Kluz Walenty i Marja	Kobierzyn	4.000
158	14	Kornasiowa Stef.	Bronowice Małe	4.000
159	15	Kupka Karol	Łagiewniki	6.000
160	16	Verderber Dawid	Borek Fałęcki	5.000
161	17	Mars Jan	Czyżyny	3.000
162	18	Turcza Jan i Marja	Łagiewniki	5.000
163	19	Kowalik Mikołaj	Bronowice Małe	2.000
164	20	Czerkiewski Rudolf ppułk.	Prokocim	6.000
165	21	Piechocińska Ter.	Prokocim	7.000
166	22	Bugaj Antoni przez Stow. kolej.	Prokocim	2.000
167	23	Krupowa Anna	Bronowice Wielkie	2.500
168	24	Smoleń J. i Marja	Borek Fałęcki	4.000
169	25	Cholewkowa Kat.	Bronowice Małe	5.000
170	26	Kula Józef i Roz.	Woda Justowska	3.000
171	27	Foltyniewicz Kaz.	Prokocim	4.000
172	28	Mazurek Stanisław	Rakowice	4.000
173	29	Witkowski Michał i Marja	Rakowice	7.000
174	30	Radziszewski Jerzy i Janina	Bieżanów	5.000
175	31	Bury Józef i Marja	Olsza	6.000
176	32	Wojdyła Kazim.	Borek Fałęcki	1.500
177	33	Motakowa Marja	Borek Fałęcki	5.000
178	34	Albin Franciszek Ksawery	Borek Fałęcki	3.000
179	35	Dobrzańska Marja	Wola Justowska	2.000
180	36	Kowalczyk Rudolf	Prądnik Biały	3.500
181	37	Pławecka Aniela	Kobierzyn	2.500
182	38	Boruchowska Marja	Bronowice Małe	3.500
183	39	Ibel Bogumił	Bronowice Małe	5.000
184	40	Profic Jan i Anna	Łagiewniki	1.200
185	41	Kuliczkowski Stanisław i Karol	Olsza	9.000

Nr. Gosp. Kom. R. 395/35.

Wytyczne Komitetu Rozbudowy.

Komitet Rozbudowy m. Krakowa na posiedzeniu w dniu 10 lutego b. r. uchwalił następujące wytyczne dla finansowania budownictwa z Państw. Funduszu Budowlanego w 1936 r.

I. Odnośnie do budownctwa blokowego:

1) pożyczek udzielać się będzie tylko na budowy wznoszone w granicach miasta Krakowa, Woli Justowskiej i klinie gruntów Olszy wchodzących w granicę gminy Kraków (obok Osiedla Oficerskiego).

2) z pożyczek do wysokości 40% zasadniczo mogą korzystać tylko budujący w granicach 8-miu pierwszych dzielnic miasta oraz w przedłużeniu ulicy Wybickiego, budujący zaś w pozostałych dzielnicach będą mogli uzyskać pożyczkę tylko do wysokości 30% kosztów budowy.

II. Odnośnie do budownictwa drobnego:

Pożyczek udziela się zarówno na budowy w granicach miasta Krakowa jak i w sferze bezpośrednich interesów mieszkaniowych według uznania Komitetu z zastrzeżeniem, że pożyczki udzielane w sferze interesów mieszkaniowych dotyczyć będą budynków wznoszonych na terenach posiadających przynajmniej projekt zabudowania przyjęty przez Wydział powiatowy i zaopinjowany przychylnie przez Oddział zabudowy Wydziału Budowlanego.

III. Odnośnie do obu kredytów:

1) Z przyznanych kredytów rezerwuje się 1/3 na finansowanie budowli wznoszonych na gruntach nabytych od Gminy.

2) Przy rozdziale kredytów przyjmuje się za podstawę:

a) wyposażenie zasadnicze,

b) urządzenie ulicy, przy której budowa jest położona.

ad a) Zasadnicze wyposażenie budynku winno być rozpatrywane pod względem:

aa) celowego, ekonomicznego i odpowiadającego współczesnym wymogom zdrowotnym rozplanowania wnętrza,

bb) jakości i solidności konstrukcji budynku, wyrażającej się odpowiedniem zaprojektowaniem i trwałem wykonaniem elementów zasadniczych,

cc) zastosowania instalacyj sanitarnych.

ad b) Urządzenie ulicy określa się według następującej skali:

aa) ulice całkowicie urządzone a więc posiadające 4-ry elementy tj. nawierzchnię, kanał, wodę i kabel,

bb) posiadającej 3 z powyższych elementów,

cc) posiadające 2 z powyższych elementów.

3) Wszystkie prośby mające być przedmiotem uchwał Komitetu Rozbudowy muszą uprzednio uzyskać opinję Komisji zabudowy Zarządu miejskiego.

4) Wyłącza się z kredytowania:

a) budowle, w których projektowane są mieszkania suterenowe,

b) oficynowe jednotraktowe, otrzymujące światło z jednej strony,

c) budowle, w których planach przewiduje się małe i trudne do przewietrzenia podwórza,

d) budowle, wznoszone w sferze interesów mieszkaniowych na terenach zalesionych.

5) Postanawia się wymagać:
przy budowlach o 5-ciu i więcej kondygnacjach, urządzenia windy osobowej.

Przegląd ustawodawstwa.

AKTY USTAWODAWCZE

Dz. U. R. P. Nr. 1 poz. 1: ustawa z dnia 2/I. 1936 r. o amnestji.

Dz. U. R. P. Nr. 1 poz. 2: Obwieszczenie Ministra Rol. i Reform Roln. z dnia 2/XII. 1935 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ust. w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych.

Dz. U. R. P. Nr. 2 poz. 3: Ustawa z dnia 2/I. 1936 r. o wykonywaniu kontroli parlamentarnej nad długami państwa.

Dz. U. R. P. Nr. 2 poz. 6: Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 14 grudnia 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu o państwowym podatku dochodowym.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 8: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 13-go stycznia 1936 roku o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz 9: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o zmianie rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22-go kwietnia 1927 roku o rozbudowie miast.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 10: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 12: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 13: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o zmianie ordynacji podatkowej.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 14: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o podatku od nieruchomości.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 15: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku w sprawie zmiany niektórych przepisów, dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 16: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o przedsiębiorstwach zbierania i udzielania informacyj o stosunkach gospodarczych.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 19: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o zmianie przepisów o kosztach sądowych.

Dz. Z. R. P. Nr. 3 poz. 21: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku

w sprawie zmiany rozp. Prezydenta R. P. z dnia 24/X. 1934 r. o własności lokali.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 22: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o ochronie interesów Państwa Polskiego i jego obywateli w stosunkach międzynarodowych.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 23: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o ulgach w spłacie zobowiązań Spółdzielni Rolniczych i ich central.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 24: Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o czasowem obniżeniu składek za ubezpieczenie emerytalne robotników i pracowników umysłowych oraz za ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 25. Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14-go stycznia 1936 roku o zmianie art. 36, ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 27: Ustawa z dnia 4 stycznia 1936 r. o utworzeniu muzeum Józefa Piłsudskiego w Belwederze.

Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 41: Ustawa z dnia 9 stycznia 1936 r. w sprawie ratyfikacji umowy gospodarczej między Rzeczą Pospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką podpisanej w Warszawie dnia 15 listopada 1935 roku.

Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 59: Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozp. Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 roku o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych.

Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 60: Obwieszczenie Ministra Rolnictwa i Reform Roln. z dnia 18 grudnia 1935 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 28 marca 1933 roku o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

ROZPORZĄDZENIA.

Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 26: Rozp. Ministra Skarbu z 14 stycznia 1936 roku w sprawie zmiany rozporządzenia o wykonaniu ordynacji podatkowej.

Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 34: Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 stycznia 1936 roku wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o tymczasowej zmianie „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych".

Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 45: Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11-go stycznia 1936 roku o przekazaniu Towarzystwu Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych czynności, związanych z zarządem b. Funduszu Szkolnego Krajowego.

Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 46: Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20-go grudnia 1935 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o składaniu kaucji przez biura podróży.

Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 48: Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 stycznia 1936 r. o przesunięciu w roku 1936 terminu składania niektórych wykazów, przewidzianych w ordynacji podatkowej.

OKÓLNIKI.

Min. Spraw. Wewn. Nr. 1 z dnia 2 stycznia 1936 r. o gospodarce budżetowo finansowej oraz ustalaniu i zatwierdzaniu preliminarzy budżetowych Związków Samorządowych na r. 1936/37

PISMA OKÓLNE.

Min. Spraw. Wewn. poz. 5: z dnia 9 stycznia 1936 r. o prenumerowaniu Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn. przez Związki Samorządowe.

Min. Spraw Wewn. poz. 6: z dnia 11 stycznia 1936 r. w sprawie ankiet zlecanych urzędom zagranicznym.

Min. Spraw Wewn. poz. 7: z dnia 11 stycznia 1936 r. o zakończeniu akcji obniżenia opłat targowych, rzeźnianych, lekarsko-weterynaryjnych i tp. pobieranych przez miasta.

Min. Spraw Wewn. poz. 8: z dnia 16 stycznia 1936 r. w sprawie udziału Związku Oficerów Rezerwy R. P. w akcji przysposobienia wojskowego.

Min. Spraw Wewn. poz. 9: z dnia 18 stycznia 1936 r. o XIX. kursie administracji komunalnej.

Przegląd orzecznictwa.

I. STOSUNKI EMERYTALNE PRACOWNIKÓW MIEJSKICH.

Uchwalenie przez Radę miejską statutu emerytalnego pracowników samorządowych (wraz z płatnymi członkami Zarządu) i ich rodzin nie wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej w myśl art. 38, dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. Rr. Nr. 13 pozycja 140).

(Orzeczenie Całej Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dn. 13 kwietnia 1935 r. C. Prez. 60/34 na wniosek Ministra Sprawie-

dliwości z dnia 7 listopada 1934 roku o wyjaśnienie zagadnienia prawnego).

II. KOMUNALNE PRAWO SKARBOWE.

Obniżka komornego poniżej komornego podstawowego z czerwca 1914 r. winna być uwzględniona przy ustalaniu podstaw wymiaru podatku od nieruchomości na zasadzie rozp. Prezydenta R. P. z 17 czerwca 1924 r. poz. 523, Dz. U.

(Wyrok N. T. A. z 29 stycznia 1934 r. L. Rej. 9868/32).

III. PRAWO ADMINISTRACYJNE.

Dzień nadania na pocztę nakazu płatniczego nie może być uznany jako dzień doręczenia nakazu stronie; przepis art. 40, rozp. Prezydenta R. P. o postępowaniu administracyjnem poz. 341/28 nie ma przy doręczeniu nakazów płatniczych zastosowania.

IV. PRAWO CYWILNE W ZASTOSOWANIU DO SAMORZĄDU.

Egzekucja wszczęta przed dniem 1-go stycznia 1933 roku toczy się nadal według przepisów dawnych chociaż po dniu 1 stycznia 1933 roku przyłączy się do niej nowy wierzyciel egzekucyjny.

(Orzeczenie Izby Cywilnej Sek. II. Sądu Najwyższego z 24 stycznia 1935 r. C. II. 2622/34).

Wierzyciel, który uzyskał egzekucyjne zajęcie wierzytelności hipotecznej jest uprawniony do wniesienia rekursu od uchwały działowej, dotyczącej nieruchomości, obciążonej zajętą egzekucyjnie wierzytelnością hipoteczną.

(Orzeczenie Izby Cywilnej C. II. Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 1935 r. C. II. 1649/34).

ADRES REDAKCJI I ADMINISTR.: KRAKÓW ZARZĄD MIEJSKI W ST. KR. M. KRAKOWIE, WYDZIAŁ GŁÓWNY. TEL. NR. 153-20.

PRENUMERATA: ROCZNA WYNOSI 12 ZŁ.. (Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 14 ZŁ.), CENA JEDNEGO EGZEMPLARZA 1 ZŁ

SPRZEDAŻ GAZETY URZĘDOWEJ ORAZ PRZYJMOWANIE ZGŁOSZEŃ NA PRENUMERATĘ USKUTECZNIA DZIENNIK PODAWCZY ZARZĄDU MIEJSKIEGO.

Nakładem stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.